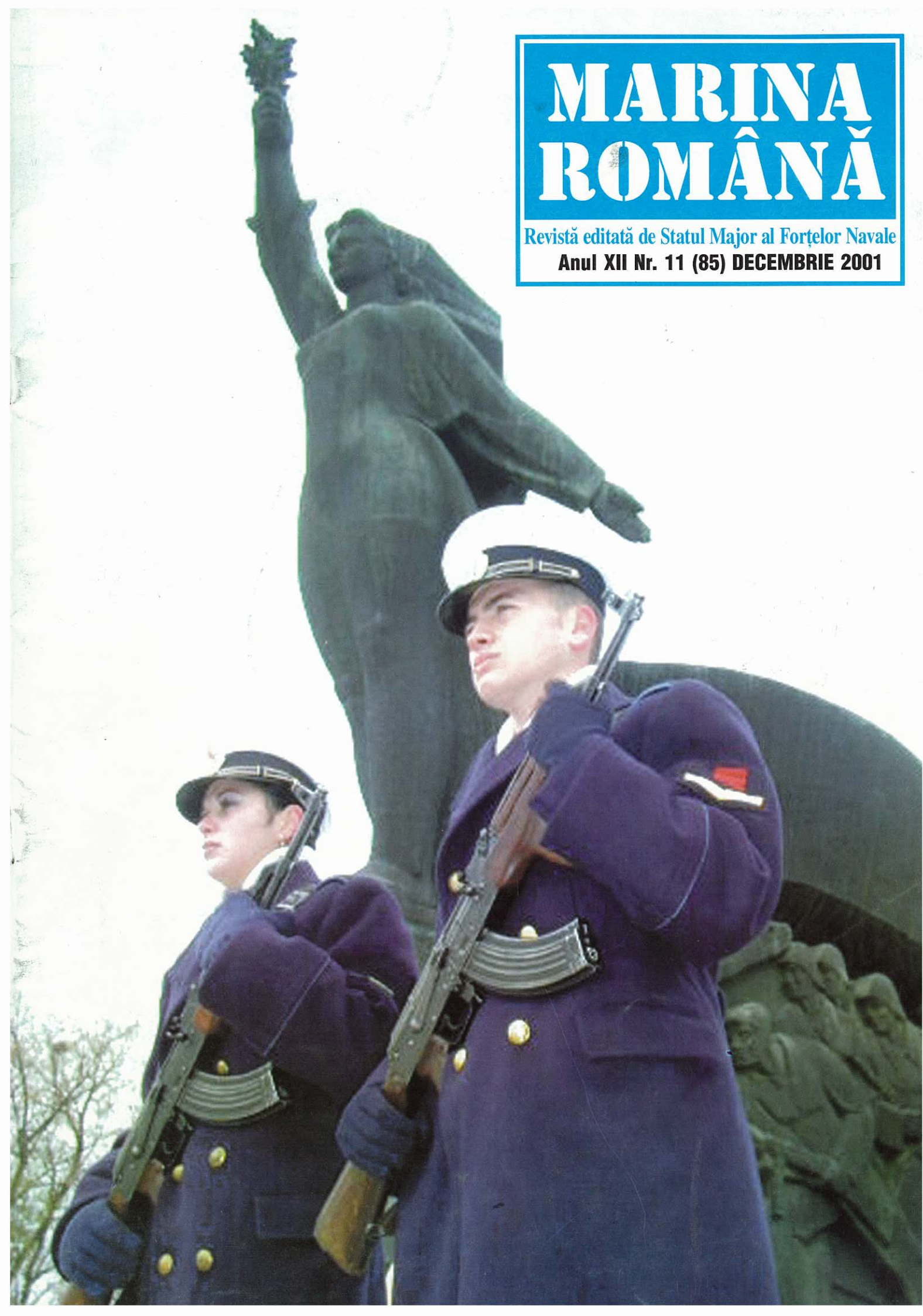

MARINA ROMÂNĂ

Revistă editată de Statul Major al Forțelor Navale

Anul XII Nr. 11 (85) DECEMBRIE 2001

MARINA ROMÂNĂ

Revistă editată de Statul Major al Forțelor Navale
Anul XII Nr. 11(85) DECEMBRIE 2001

Redactor-șef:

Căpitan-comandor ANANIE GAGNIUC

Secretar de redacție:

Maior COSTEL SUSANU

Redactori:

BOGDAN DINU

Locotenent ing. MUGUR CRÎNGAȘU

Corector: FLOARE BRÂNZĂ

Fotoreporter: VALENTINA CIUCU

ADRESA REDACȚIEI

Cercul Militar Constanța

Str. Traian nr. 29

041 - 618127 (redactor-șef)

041 - 615700/0238 (redacția)

041 - 550677 (fax)

e-mail: marina_romana@yahoo.com

NORME DE COLABORARE

Cititorii pot trimite pe adresa redacției texte și fotografii care se încadrează în tematica revistei.

Manuscrisele nu se înapoiază.

Răspunderea juridică pentru conținutul articolelor publicate aparține în exclusivitate autorilor, conform art. 206 CP.

COPYRIGHT

Este autorizată orice reproducere cu condiția specificării sursei.

DIFUZARE

Revista apare lunar cu excepția numărului comun ianuarie-februarie.

Se difuzează în județele Constanța și Tulcea prin rețeaua **Cuget Liber** și în unități militare.

Ediția s-a încheiat la 30 noiembrie 2001

ISSN 1222-9423

B-95001

Tipar și tehnoredactare computerizată

Constanța

Str. I. C. Brătianu nr. 5

Telefon: 041 - 582130; 582125

Fax: 041 - 619524

Tehnoredactor: Mariana Băcioiu

COPERTA I: 1 Decembrie - Ziua Națională a României (foto: Octavian Șerbănescu)

COPERTA IV: Tancul maritim 532 în portul militar Mangalia

Preț: 15.100 lei

2 „OAMENII DIN UMBRĂ“ AI DIVIZIOANELOR DE NAVE AUXILIARE DIN MANGALIA

6 SCUFUNDĂRI ÎN ECHIPĂ MIXTĂ CU PRIETENI FRANCEZI

8 Lupta cu minele, dar și cu... greutățile reformei

11 Ofițeri români la Newport „MARITIME OPERATIONAL LANGUAGE SEMINAR“

12 ȘTIRI DIN FLOTĂ LIGA OFIȚERILOR DIN MARINA MILITARĂ

14 EXPOMIL 2001 Expoziția internațională de tehnică militară, la cea de-a doua ediție

20 ALMA MATER ● Ziua Academiei Navale „Mircea cel Bătrân“ ● Sfârșit de adolescență

24 RESPIRAȚIA SPIRITUALĂ A MĂRII

29 1 Decembrie - Ziua Națională a României

FEMEI ÎN „LUMEA BĂRBAȚILOR“

Maior Costel SUSANU

Pentru cei care urmăresc presa militară internațională nu este o noutate faptul că referirile la Armata României sunt sporadice și inconsistente. Este un motiv în plus pentru care am apreciat interviul ministrului apărării naționale publicat de revista **Jane's Defence Weekly** din 21 noiembrie 2001 cu titlul „Procesul de reformă din România este ireversibil”. La fel de ireversibilă trebuie să fie convingerea tuturor celor care se ocupă nemijlocit de imaginea armatei în străinătate. Convingerea că o abordare ofensivă, sistematică și profesionistă a relațiilor cu mass-media specializate și consacrate pe plan mondial poate aduce semnificative câștiguri de imagine.

Argumentele și exemplele în acest sens sunt la vedere, mai ales în contextul politico-militar actual, și nu vom insista asupra lor. Amintim doar câteva subiecte care ar putea fi abordate: reforma structurilor militare și a resurselor umane, profesionalizarea armatei, stadiul îndeplinirii obiectivelor de parteneriat, interoperabilitatea tehnică și operațională, participarea la aplicații și exerciții naționale și internaționale, învățământul militar etc.

Ce răspuns credeți că am primit, din partea unui specialist recunoscut în relații publice, când am exprimat acest punct de vedere, accentuând necesitatea revitalizării canalelor internaționale de comunicare? „În biroul din structura specializată a Ministerului Apărării Naționale care se ocupă nemijlocit de acest domeniu lucrează ... patru femei. Care, știți și dumneavoastră ... au probleme ... copii, casă ...” La fel de stupefiați ca mulți dintre dumneavoastră am rămas și eu. Cred că aș fi preferat un răspuns clasic: nu sunt fonduri, nu avem calculatoare, faxuri, linii internaționale de comunicație sau ... idei.

Probabil primele care s-ar situa într-o postură incomodă în urma acestui răspuns ar fi chiar doamnele vizate. Păi rațiunea pentru care au fost ridicate (aproape) toate barierele artificiale care stăteau în calea afirmării femeilor în armată nu vizează, ca principiu fundamental, egalitatea șanselor?! Se vor simți confortabil colegele noastre dacă vor fi trimise, din când în când, să vadă de copii și de cratiță?! Cu siguranță, nu. Iar argumentele nu trebuie căutate prea mult. Tenacitatea și ambiția lor sunt calități (re)cunoscute. Rubrica noastră dedicată femeilor din Forțele Navale a evidențiat în anul care acum se încheie cariere și destine profesionale în plină ascensiune. Aproape de fiecare dată competența și loialitatea față de instituție au fost exprimate ca principale calități folosite pentru afirmare într-o „lume a bărbaților”.

De fapt, explicația trebuie căutată în altă parte. Este foarte comod de identificat drept cauză a unor disfuncții organizaționale răspunsul pe care l-ați citit mai sus. Iată că mai sunt bărbați – galanți, nu-i așa?! – care analizează efectele unor situații neproductive prin prisma „discriminării pozitive”. În realitate este vorba de o prejudecată de care trebuie să scăpăm cât mai repede.

Am avut ocazia, în 1998, să am o discuție extrem de interesantă cu o specialistă în comunicații dintr-o unitate expediționară a infanteriei marine americane. Principalul mesaj pe care a dorit să-l transmită, cu vădită satisfacție, a fost: „sunt un marines”. Pasiunea, efortul, sacrificiile pe care le-a făcut și le face se traduc în această simplă propoziție. Tot sistemul ei de valori s-ar fi prăbușit dacă i-ar fi spus cineva, vreodată: „Nu te duce acolo sau nu face asta pentru că ... ești femeie”.

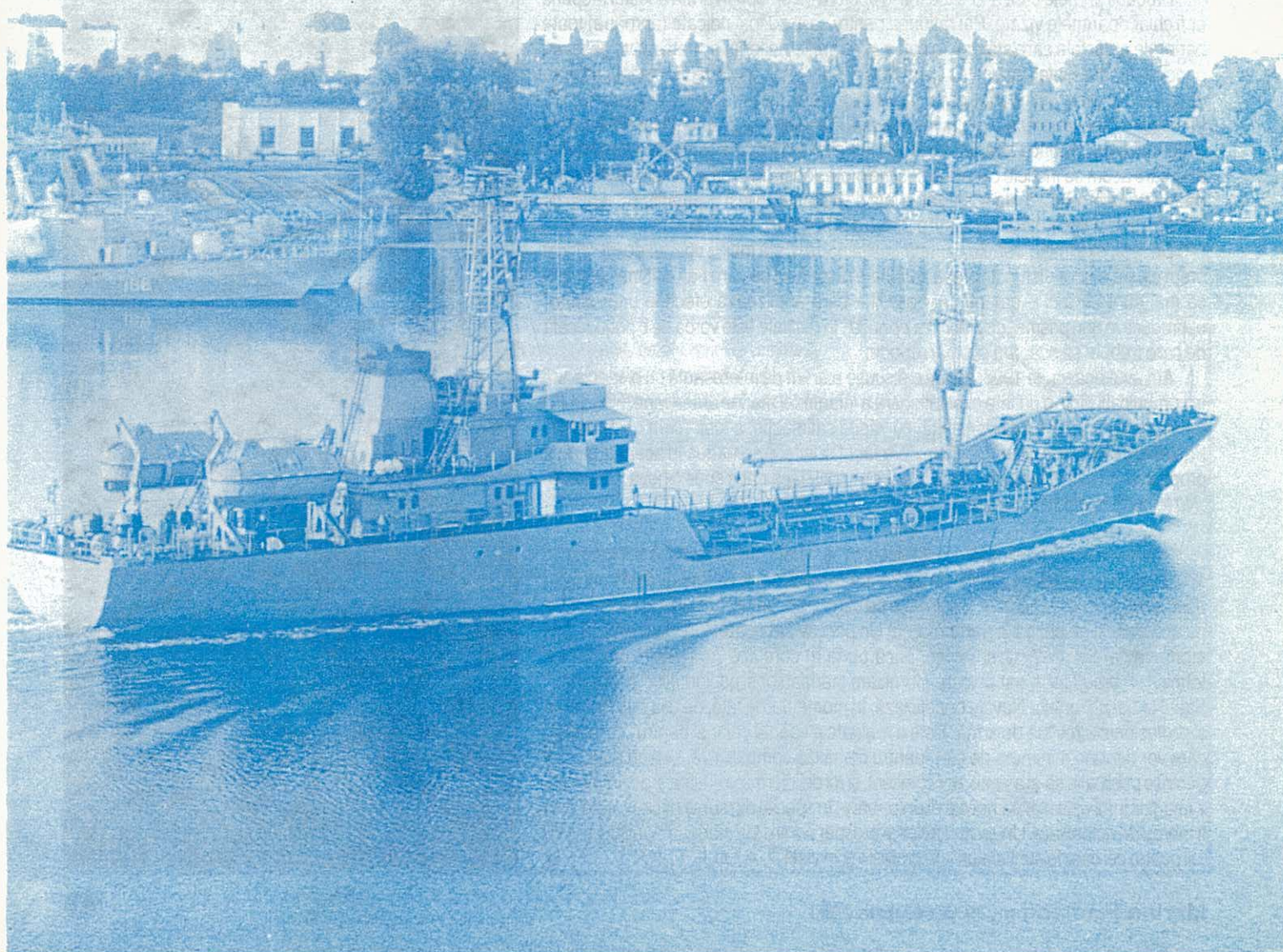
Revista noastră împlinește, pe 22 decembrie, 11 ani de existență. Am încercat, în acest timp, să câștigăm bătăliile de pe frontul comunicării și să răspundem cerințelor dumneavoastră, ale cititorilor. Semnalele pe care le-am primit, mai ales în acest an, ne încurajează și ne obligă la performanță. Un ochi avizat poate aprecia o dată în plus eforturile care s-au făcut și se fac, dacă pune în corelație „resursele” din caseta tehnică și „produsul” lunar pe care-l furnizăm marinarilor și pasionaților de marină. Statul Major al Forțelor Navale beneficiază, în momentul de față, de cea mai modernă și profesionistă revistă de armă. Este o realitate evidentă chiar și pentru „cârcotași” care vor depune minimum de efort pentru o analiză comparativă. Uneori este dificil pentru o publicație să-și asume, concomitent, și rol de informare internă și de promovare a imaginii însă este clar că nevoia de informare, în special din surse oficiale, este și va fi mereu de actualitate. Un an nou fericit și prosper pentru toți marinarii – militari și civili – și pentru cei care le sunt alături – în profesie și în viață. **LA MULȚI ANI!**

„OAMENII DIN UMBRĂ“ AI DIVIZIOANELOR DE NAVE AUXILIARE DIN MANGALIA

Lansată cu mult timp în urmă, inițiativa revistei „Marina Română“ de a crea o imagine fidelă asupra marilor unități și unităților subordonate Statului Major al Forțelor Navale s-a bucurat de aprecierile cititorilor. Mai ales că, între timp, au avut loc mari transformări în urma aplicării noilor măsuri ordonate de Statul Major General, pentru realizarea

unei armate moderne, compatibilă cu standardele structurilor euroatlantice. Dacă până acum au fost prezentate structurile nou apărute (dintre care unele au fost desființate) și unitățile de nave „luptătoare“, a sosit timpul să facem cunoștință cu „oamenii din umbră“ ai Divizioanelor de Nave Auxiliare din Mangalia.

Locotenent ing. Mugur CRÎNGAȘU

Divizionul de Nave Auxiliare, subordonat Bazei 330 din Mangalia, are o istorie lungă și interesantă. O perioadă și-a desfășurat activitatea sub titulatura de Detașament, până în anul 1952 când s-a transformat în Divizionul 129 Nave Auxiliare. Odată cu înființarea Bazei 330, în anul 1983, a intrat în structura acesteia.

De la înființare și până astăzi navele divizionului au executat mii de misiuni dintre cele mai variate, însă anul acesta tancul maritim 532 a marcat o importantă premieră - participarea la misiuni internaționale. În luna iunie a.c., în cadrul exercițiului multinațional „COOPERATIVE PARTNER 2001”, nava a realimentat cu combustibil corveta CAM. PETRE BĂRBUNEANU în apele teritoriale ale Georgiei (la travers de portul Poti). Cea de-a doua misiune internațională a fost executată în luna octombrie a.c. când același tanc maritim 532 a refăcut plinurile de combustibil ale corvetei CAM HORIA MACELLARIU la Novorossisk (Rusia), în cadrul primei activități a BLACKSEAFOR.

Având în componență nave cu specific diferit, Divizionul de Nave Auxiliare execută o serie de misiuni deosebit de importante pentru îndeplinirea planului de instrucție al navelor de luptă.

Pentru prezentarea cât mai exactă a situației divizionului, în lipsa comandantului unității, am stat de vorbă cu șeful de stat major, locotenent-comandorul **Costică Crăciun**: „Varietatea misiunilor pe care trebuie să le executăm impune ca activitatea noastră să se deruleze într-un ritm susținut și dinamic. Nu există zi ca o navă din acest divizion să nu fie solicitată pentru a executa o misiune. Este adevărat că la război navele de luptă sunt suprasolicitate, dar pe timp de pace noi ducem greul, fiind, într-un fel, o „cenușăreasă” a

R.M.S. Hercules

Forțelor Navale. Deși avem aceleași greutăți, din punct de vedere al resurselor umane și materiale, de 16 ani de când activez în această unitate am executat cu succes toate misiunile primite, fără a înregistra vreun incident. Referitor la cele două misiuni internaționale, pe care le-am executat anul acesta cu

pe drumul de întoarcere de la Novorossisk, când am fost nevoiți să înfruntăm o mare agitată care a atins gradul cinci. Deși am fost serios solicitați, am ajuns cu bine în portul Mangalia. Am fost bucuroși când la întoarcerea din marșul executat în Georgia am fost felicitați de către domnul contraamiral de

deoarece 80% dintre maștrii militari au gradul de maștru militar principal și, probabil, vor fi nevoiți să opteze pentru trecerea în rezervă în momentul în care vor fi aplicate noile state de încadrare. În cursul anului 2002 urmează să fie restructurate bazele și atunci vom cunoaște noua formulă în care ne vom continua activitățile.”

Remorcherul maritim salvator HERCULES este cea mai „tânără” și modernă navă. A fost construită în anul 1996 în Șantierul Naval Mangalia și dispune de cele mai bune dotări existente în acest moment în Forțele Navale. Fiind un remorcher de dimensiuni mari, poate interveni în orice condiții meteorologice, mai puțin în interiorul portului Mangalia, deoarece geometria sinuoasă a malurilor nu permite manevrarea navei în condiții de siguranță. Din cadrul divizionului, mai participă la executarea misiunilor de remorcare și salvare: nava de salvare VOINICUL, comandată de locotenentul **Adrian Ciobanu**; șalupa de remorcare și scafandri 578, comandată de maștrul militar clasa a III-a **Lucian Drogeanu**; șalupa de remorcare și scafandri 581, comandată de maștrul militar principal **Ion Stanciu**. Locotenent **Adrian Ciobanu**, comandantul navei de salvare VOINICUL: „Construită în anul 1957, nava este operativă, îndeplinind în bune condiții misiunile primite deoarece a beneficiat de-a lungul timpului de o

Locotenent-comandor
Costel Crăciun

tancul maritim 532 (comandat atunci de căpitan-comandorul **Sorin Coadă**, în prezent comandant de navă la Divizionul 50 Nave de Patrulare), pot spune că s-a muncit foarte mult, începând cu pregătirea navei pentru marș și terminând cu manevra efectivă a navelor pentru transferul de combustibil. Din fericire, nu am întâmpinat nici un fel de dificultăți sau incidente pe timpul executării celor două misiuni. Manevrelor s-au executat în deplină siguranță, cu respectarea normelor care reglementează activitatea noastră și cele referitoare la protecția muncii. Marșul navei a decurs în cele mai bune condiții, mai puțin

Căpitan-comandor
Sorin Coadă

flotilă **Victor Aurel Blidea**, care a apreciat activitatea noastră. Aceste două experiențe internaționale constituie un avantaj benefic pentru toți cei care au fost implicați, având un aport substanțial la dezvoltarea pregătirii profesionale a cadrelor din unitate. De asemenea, aș dori să remarc impresia bună pe care am produs-o partenerilor străini prin capacitatea noastră de a executa acest tip de manevre la multe mile distanță de țară. Cu privire la efectele restructurării divizionului, aceasta nu ne-a afectat considerabil până în acest moment, dar cu siguranță vor fi dificultăți legate de încadrarea navelor,

serie de reparații și modernizări. La fel ca și R.M.S. HERCULES, nava intervine în executarea misiunilor de remorcare și

au executat în acest an o serie de misiuni de realimentare cu combustibil a navelor de luptă dintre cele mai diverse, pe mare și pe

salvare în afara portului Mangalia. Dintre cele mai importante activități executate în acest an amintesc: asigurarea manevrei de dislocare a celor patru corvete (260, 261, 262, 263) de la Constanța la Mangalia și, chiar în luna noiembrie, am asigurat remorcarea navei-bază BEGA de la Constanța în portul Mangalia. Tot această navă execută remorcajul platformelor plutitoare (Gabara), pentru lansarea țintelor necesare Forțelor Aeriene la Cap Midia.

Compunerea divizionului mai cuprinde: tancul maritim 532 cu o capacitate de 1.000 tone, comandat acum de locotenentul **Bogdan Călinescu** și tancul maritim 531 (capacitate 500 tone), comandat de locotenentul **Rogers Casian**. Ambele nave

fluviu (tancul maritim 531 a efectuat în luna martie a.c. un transport de 450 tone la Tulcea și Sulina).

Construită în anul 1989 în Șantierul Naval Mangalia, nava de demagnetizare MAGNETICA are ca principală misiune reducerea și verificarea câmpului magnetic al navelor. Comandantul navei, căpitan **Ionel Sărăcin**: „Este o navă puternică, cu propulsie electrică. În ultimii ani nu a mai executat demagnetizarea navelor din lipsa fondurilor financiare (la executarea unei misiuni de demagnetizare este necesar consumul unei cantități mari de motorină). Nava necesită andocare și o mică modernizare, fiind utilă achiziționarea unui calculator și a unui program

(software) special care să calculeze valoarea impulsurilor ce trebuie aplicate navei care va fi demagnetizată. De aceea, în ultima perioadă am executat doar misiuni de măsurare a câmpului magnetic al navelor în poligonul de demagnetizare. În acest moment, conform ordinelor primite de la eșaloanele superioare, nava se află în conservare pe perioada iernii.”

Un aspect interesant al divizionului îl constituie nava de decontaminare ION GHICULESCU, care se află într-o ipostază inedită și reprezintă o adevărată pagină de istorie a marinei militare a României. Comandantul navei, locotenent **Sorin Niță**: „Construită în anul 1917 în Italia, fostă canonieră, navei de demagnetizare ION GHICULESCU i s-au întocmit și înaintat eșaloanelor superioare documentele de declasare. Această navă a activat în timpul celui de-al doilea război mondial în cadrul misiunilor de minare și dragaj (a lansat aproximativ 7.000 de mine), a fost sechestrată o perioadă în Uniunea Sovietică după care, la revenirea în țară a fost folosită ca navă-școală. Reparată capital și modernizată în anul 1983, nava a continuat să-și execute misiunile pentru care a fost dată în folosință ulterior, aceea de decontaminare, până în anul 1995, când a executat ultima misiune care a

constat într-un marș până la Sulina. Având în vedere trecutul de excepție al acestei nave, cred că ar trebui conservată și expusă la Muzeul Marinei Române, decât să fie valorificată ca fier vechi sau într-un alt fel.”

În dana Divizionului de Nave Auxiliare se mai află acostate, în stare de conservare pe timpul iernii, încă două nave: bacul maritim 125 care are ca misiune aprovizionarea navelor în mare cu materiale și muniție - având o capacitate de 320 tone - și șalupa de comandament RÂNDUNICA, cu misiuni de protocol, comandată de maistrul militar principal **Aurel Suciu**.

Cadrele unității își desfășoară activitatea într-o remarcabilă coeziune, dominante fiind spiritul camaraderesc și modestia, acestea completându-se reciproc în derularea misiunilor. Reușita multora dintre misiunile navelor de luptă se datorează în mare măsură navelor auxiliare și cadrele unității sunt mulțumite atunci când o activitate se încheie cu succes, fără incidente sau alte neplaceri.

Prezența navelor auxiliare este indispensabilă în derularea misiunilor Forțelor Navale și sperăm ca restructurarea bazelor, care va avea loc anul viitor, să nu influențeze în mod negativ organizarea acestui divizion.

OPTIMISMUL ȘI SPERANȚA FAC CASĂ BUNĂ

Aprovizionarea cu combustibili și lubrifianți a navelor din zona de responsabilitate, remorcarea sau salvarea navelor avariate, asigurarea țintelor pentru tragerile executate pe mare, stingerea incendiilor sau asigurarea manevrelor din portul Mangalia sunt doar o parte din misiunile ce intră în atribuțiile unității militare comandată de către locotenent-comandorul **Nicu Durnea**.

Situat departe de celelalte unități de nave din portul

descriș succint, din punct de vedere tehnic, situația divizionului: „Având în compunere mai multe tipuri de nave rezultă că avem de executat o serie complexă de misiuni, fiecare având un grad ridicat de dificultate. Întrucât avem de îndeplinit misiuni importante, cum ar fi salvarea navelor avariate sau eșuate, remorcarea sau manevrarea navelor în port, stingerea incendiilor ce pot apărea la bordul navelor, trebuie să avem în permanență un nivel ridicat de pregătire, să putem interveni în orice moment în care suntem solicitați. De aceea, preocuparea noastră pentru întreținerea

moment remorcherul maritim de salvare 101 (fost VITEAZUL). După ce a fost reparat capital și modernizat în Șantierul Naval Mangalia - în perioada 1990-1997 - nava nu a primit încă formularul tehnico-tactic. Remorcherul funcționează la parametri optimi; s-au derulat toate activitățile legate de intrarea lui în operativitate, inclusiv înaintarea raportului de testare și evaluare de dezvoltare al navei, dar nu am primit nici un răspuns, în urma

LUCEAFĂRUL (ridicată pe cală și conservată în hangar pe perioada iernii). Tot în compunerea divizionului, aflat în stare de operativitate, se află și un doc de 202 tone forță, comandat de maestrul militar clasa I **Ovidiu Drăgan**.

În ceea ce privește oamenii, efectele restruc-turării și alte detalii legate de Divizionul de Nave Auxiliare, am solicitat opinia comandantului unității, locotenent-comandorul

Nicu Durnea: „În spatele activităților executate de navele „luptătoare“ se află și munca oamenilor acestui divizion. De fiecare dată, intervenția navelor noastre este discretă, dar plină de conținut. Tocmai de aceea noi suntem „oamenii care nu ies la rampă“. Suntem mulțumiți dacă totul decurge normal pentru îndeplinirea activităților la care suntem solicitați să contribuim cu munca noastră. Avem și noi probleme, ca orice divizion de nave, dar ne străduim să le depășim cum putem mai bine, lipsa resurselor materiale și umane fiind suplinită de munca susținută a celor care încadrează acum unitatea. Dacă există bunăvoință și optimism se pot rezolva multe. În urma aplicării noilor state la ofițeri, au beneficiat de condițiile ordonanței doi ofițeri cu gradul de locotenent-comandor, respectiv șeful de stat major și comandantul R.M.S. 101. Aștept statele în cazul maiștrilor militari deoarece 80% dintre aceștia au gradul de maestru militar principal și s-ar putea ivi o serie de dificultăți la încadrarea navelor pe funcții care necesită, totuși, o experiență sporită. De militari în termen nu mai vorbesc, în condițiile în care sunt patru în toată unitatea. Sper ca aceste momente dificile să le depășim, să aibă un rezultat folositor în viitor. În aceste condiții nu putem decât să ne continuăm munca cu seriozitate și să dăm dovadă de mult optimism.“

Locotenent-comandor
Nicu Durnea

militar Mangalia, Divizionul de Nave Auxiliare se subordonează Bazei 335 și are un specific și o componență aparte. Diversitatea misiunilor care intră în atribuțiile acestui divizion este dată de tipul și specificul navelor componente. Deși lasă impresia unei anume izolări, datorată localizării divizionului în portul Mangalia, am întâlnit aici o serie de aspecte interesante rezultate din varietatea tipurilor de activități ce se desfășoară în cadrul unității. Din acest motiv, locțiitorul tehnic al unității, locotenent ing. **Gheorghe Mihai**, a

funcționării tehnicii și aparaturii din dotare este o coordonată fundamentală în planul de pregătire al unității. Deși este dificil, încercăm să ne încadrăm în bugetul care revine unității noastre, printr-o gestionare atentă, și suntem conștienți că în aceste momente resursele financiare sunt limitate în toată armata. Andocarea navelor este principala preocupare în momentul de față, datorită stratului de scoică depus în timp pe opera vie a navelor. O situație cel puțin inedită este cea în care se găsește în acest

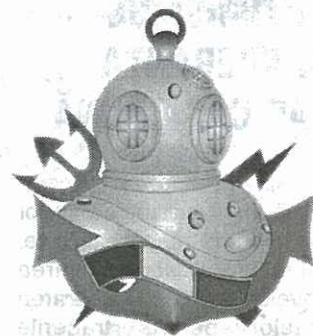
omologării navei, de la eșaloanele superioare.“

Din compunerea divizionului mai fac parte printre altele: tancul maritim 530, comandat de locotenentul **Florin Badea**; tancul maritim 131, de capacitate mai mică, comandat de maestrul militar principal **Constantin Stamate**; nava de demagnetizare **ENERGETICA**, comandată de locotenentul **Aurelian Motoc**; șalupele de remorcare-salvare cu numerele de bordaj 573 și 580; șalupele de demagnetizare 165 (aflată în conservare, fiind propusă pentru declassare); șalupele de comandament

De la Toulon la Constanța

SCUFUNDĂRI ÎN ECHIPĂ MIXTĂ CU PRIETENI FRANCEZI

Bogdan DINU

In cadrul relațiilor de cooperare pe care Centrul de Scafandri le are cu organisme similare din alte marine militare, programul de colaborare cu scafandrii militari francezi ocupă un loc important și se dezvoltă continuu. Este suficient să menționăm că tehnica și echipamentele de scufundare ale scafandrilor militari români sunt de proveniență franceză, iar dezvoltarea scafandrieriei în Marina Militară s-a făcut tot cu asistență franceză. Acestea ar putea fi doar două motive pentru dezvoltarea acestei colaborări tradiționale.

La începutul lunii noiembrie, timp de cinci zile, Centrul de Scafandri Constanța a fost gazda unei delegații a scafandrilor militari francezi condusă de căpitan-comandorul **Bertrand de Gaulier des Bordes**, comandantul Centrului de formare a scafandrilor militari din Marina Franceză de la Toulon (echivalentul Școlii de scafandri din cadrul Centrului nostru) și o mai veche cunoștință a cititorilor revistei noastre (în luna mai a anului trecut a mai vizitat Centrul de Scafandri pentru stabilirea în comun a bilanțului capacităților operaționale ale acestuia, când a avut amabilitatea să ne acorde și un interviu). De data aceasta a ținut să semnaleze progresele înregistrate: „De la ultima mea vizită în România partea română ne-a vizitat în Franța și am pus la punct un plan de colaborare și de schimb de experiență, am stabilit detaliile și procedurile, tipurile de exerciții. Acum se desfășoară primul exercițiu și, după cum vedeți, acest plan de colaborare funcționează. Avem proceduri foarte asemănătoare, tehnica nu este mult diferită, astfel încât nu văd nici o problemă pentru continuarea programului.”

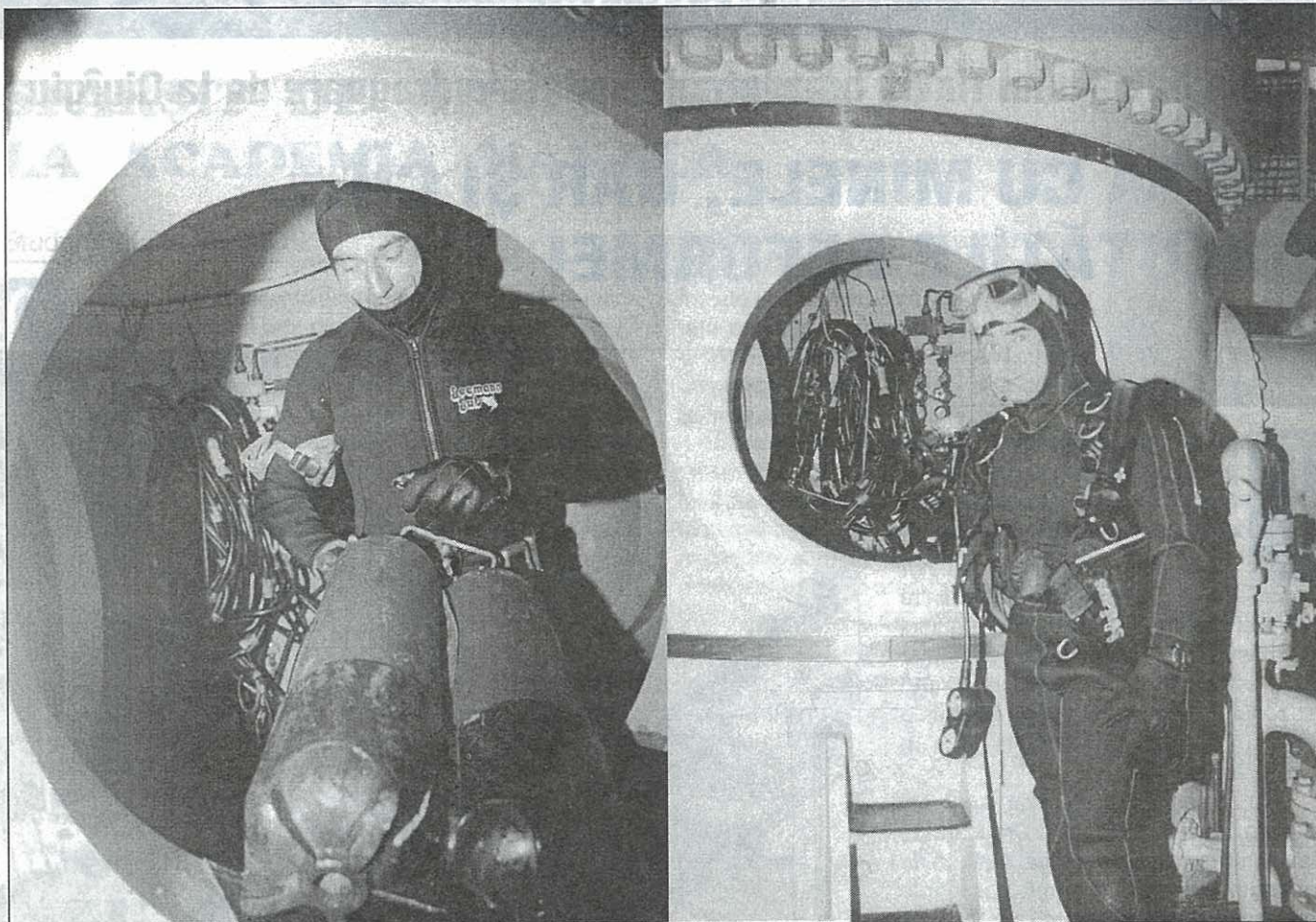

Delegațiile română și franceză în Laboratorul hiperbar de la Centrul de Scafandri, după încheierea exercițiului de scufundare simulată

Din delegația franceză au mai făcut parte căpitanul **Francois Galland**, ofițer medic specializat în medicina scufundării și scafandru de mare adâncime, precum și locotenentul **Cristophe Dupuy**, ofițer în celula de planificare a scufundărilor, specializat în materiale și echipamente de scufundare. Inclusă în Planul de Relații Internaționale al Ministerului Apărării Naționale pe anul 2001 și în Planul Bilateral de Cooperare româno-francez, activitatea în comun a avut ca scop declarat realizarea interoperabilității în domeniul pregătirii și întrebuințării scafandrilor de luptă. Delegația română a fost condusă cu competență de locotenent-comandorul **Cătălin Fleșeriu**.

Cel mai semnificativ moment al celor cinci zile petrecute împreună l-a constituit, fără îndoială, lucrul în comun în barocameră, în cadrul unor

scufundări simulate, în echipă mixtă româno-franceză. Partea franceză a optat pentru scufundări simulate la adâncimea de 30 de metri cu durata de o oră. S-au efectuat trei astfel de scufundări la care au participat toți membrii delegației franceze, din partea română fiind implicați locotenent-comandorul **Valentin Bejan**, locotenentul **Petre Adochiei**, asistați de la suprafață de inginerul **Avram Emil**. După cum ne-a confirmat șeful Laboratorului Hiperbar, căpitan-comandorul **Alexandru Chiorniță**, astfel de scufundări au devenit de mult timp rutină, aproape zilnic executându-se aici scufundări simulate la peste 50 de metri adâncime. De această dată elementul de noutate l-a constituit faptul că s-a lucrat în comun, în echipe mixte și că francezii au putut testa și lucra efectiv cu echipamentele noastre. De

colaborarea cu partea franceză se leagă și speranța achiziționării unei noi barocamere, la mână a doua este adevărat, dar care poate conduce la îmbunătățirea activității Laboratorului.

Despre latura medicală a activității și despre modul de abordare a problemelor specifice ne-a vorbit locotenent-colonelul medic **Ion Marinescu**: „În principiu, medicina hiperbară este pretutindeni aceeași. Rolul acestor întâlniri este de a schimba impresii cu colegul francez privind mici detalii care au drept scop rezolvarea accidentelor de scufundare și testarea echipamentelor. În funcție de experiența fiecăruia există mici diferențe în ceea ce privește modul de rezolvare a acestor accidente de scufundare, dar tratamentul este același.”

A doua zi activitatea a continuat cu scufundări, în echipe mixte, în acvatoriul portului Constanța. Dacă scafandrii militari francezi au putut testa echipamentele noastre, nu același lucru se poate spune și despre specialiștii noștri. Oaspeții au sosit fără echipamentele de scufundare proprii (așa cum fusese

convenit) și astfel scafandrii români nu au putut să testeze, la rândul lor, aparatele de scufundare cu circuit închis. Ar fi fost o experiență interesantă și așteptată de partea română. Pe ansamblu, însă,

activitatea și-a atins scopul, lucrul în comun în echipe mixte facilitând cunoașterea reciprocă, schimbul de informații și sesizarea diferențelor în modul de abordare a problemelor medicale sau profesionale. ■

Cunoașterea reciprocă - unul din obiectivele exercițiului.
În imagine întâlnirea cu presa militară.

Apele bătrânului fluviu brăzdate de vedetele dragoare de la Giurgiu

LUPTA CU MINELE, DAR ȘI CU... GREUTĂȚILE REFORMEI

Locotenent ing.
Mugur CRÎNGAȘU

Pentru majoritatea divizioanelor denave, aflate la mare sau la fluviu, sosirea sezonului rece reprezintă încheierea activităților „la cald” și pregătirea navelor pentru „iernat”. Conservarea unora dintre nave și punerea în aplicare a planului de măsuri cu privire la protecția navelor și a tehnicii din dotare pe timpul sezonului rece reprezintă principalele preocupări ale unităților de nave în această perioadă.

Nu același lucru se poate spune și despre Divizionul 92 Nave Dragoare de la Giurgiu care, pe lângă activitățile amintite mai sus, a primit aprobările necesare pentru executarea unei aplicații cu ieșire pe fluviu. Misiunea, la care au participat trei vedete dragoare cu numerele de bordaj 141, 142 și 143, s-a desfășurat în perioada 13-15 noiembrie a.c. într-un raion cuprins între kilometrul 472 și 477, în zona Gostinu.

Necesitatea executării misiunilor cu ieșire pe fluviu este binecunoscută și, de asemenea, binevenită, în special pentru Divizionul 92 Vedete Dragoare de la Giurgiu a cărui importanță strategică a crescut semnificativ odată cu dispariția Divizionului 61 Vedete Dragoare de la Drobeta-Turnu Severin.

Marile transformări care s-au produs în cadrul Flotei Fluviale, ca urmare a aplicării procesului de restructurare și redimensionare a unităților din componență, nu a afectat considerabil această unitate, până în acest moment. Numai că, prin dispariția unor divizioane de nave din vecinătate și dislocarea altora în alte garnizoane, coroborate cu opțiunea unor cadre militare (nu puține la număr) de a trece în rezervă, beneficiind de condițiile Ordonanței, misiunea de a apăra bătrânul fluviu, chiar dacă pentru moment nu există motiv de îngrijorare, devine din ce în ce mai dificilă. Pentru marinarii de la fluviu cumularea acestor aspecte nu poate să nu dea motive de neliniște.

Aceasta este și părerea comandantului divizionului, comandor **Ion Sima**, care a rămas, se pare, cel mai vechi luptător în activitate la apărarea hotarelor pe apă ale României. „Importanța strategică a fluviului Dunărea și dimensiunea lui pe teritoriul nostru ne obligă să acordăm o mai mare atenție acestui aspect din strategia de apărare a țării. Navele care au rămas să asigure paza și securitatea Dunării nu sunt suficiente. Cu 12 vedete dragoare, așa cum se anticipează să rămână în organizarea Flotei Fluviale, nu cred că se poate acoperi, în timp util, zona de responsabilitate. Un alt argument îl constituie caracteristicile tehnico-tactice ale acestor nave, care au nevoie de timp pentru a-și face simțită prezența și de a ajunge într-o „zonă fierbinte”. Și cum, în cazul unui conflict militar, timpul poate fi un factor decisiv, nu cred că vom reuși să câștigăm supremația în confruntarea împotriva inamicului”, a declarat comandorul **Ion Sima**.

Dacă până în acest moment „glonțul” reformei „a trecut pe la

urechea” acestui divizion, în viitorul destul de apropiat va lovi în plin, deoarece, nu cu mult timp în urmă, a fost primită noua organigramă a Flotei Fluviale. Astfel, în perioada martie-mai 2002, divizionul se va desființa, iar navele (care vor mai rămâne) vor fi dislocate într-o altă garnizoană a marinei. Aceeași soartă va fi împărtășită și de către Baza Logistică 317 din Giurgiu, comandată de căpitan-comandorul **Marian Tătaru**, și astfel Flotila Fluvială va deveni mai săracă, pierzând încă o garnizoană, după cea de la Drobeta-Turnu Severin.

Deși veștile sunt dureroase, până la momentul desființării marinarii de la Giurgiu dau dovadă de un optimism moderat și își păstrează speranța ca acest proces de reformă, cu toate vicisitudinile aferente, să nu fie în zadar și, poate, printr-o decizie favorabilă luată la Praga anul viitor, să vină vremuri mai bune.

Având ca temă tactică „Apărarea contra minelor a unui raion”, statul major al unității a întocmit planul

MONITOR PE DUNĂRE

ieșirii pe fluviu într-un mod cât mai eficient, astfel încât să se exploateze din toate punctele de vedere această ocazie de antrenament. S-au creat situații tactice succesive care au permis echipajelor să folosească toate tipurile de drăgi de la bordul navelor și să execute toate formele de dragaj.

În dimineața zilei de 13 noiembrie în jurul orei 7,00, trei vedete dragoare - 141, 142, 143 - aparținând secției I a divizionului au executat manevra de plecare de la acostare, navigând spre kilometrul 474, locul de staționare ales pe perioada aplicației. În raion s-au luat toate măsurile de protecție și apărare a navelor, precum și măsurile ce se impun într-un loc de staționare neamenajat. Tot aici s-au executat și o serie de antrenamente privind manevrele de acostare la ancoră sau cu prova în mal.

Activitățile au început prin executarea dragajului de cercetare, necesar pentru acumularea tuturor informațiilor referitoare la numărul de mine din raion, delimitarea raionului minat și alte date utile începerii dragajului de distrugere.

S-a optat pentru executarea dragajului de cercetare simplu, care a durat aproximativ cinci ore, prin dragaj mecanic și magnetoacustic. După obținerea informațiilor necesare s-a trecut la executarea dragajului de distrugere în întreg raionul. Vremea, destul de bună, nu a pus probleme în desfășurarea acțiunilor însă frigul a ținut să ne reamintească că iarna „bate la ușă”. Bilanțul făcut la încheierea primei zile a evidențiat cunoștințele echipajelor cu privire la metodele de dragaj în condiții speciale - adâncimea mică a apei și curentul destul de slab

- opțiunea de a lansa drăgile din marș fiind cea mai potrivită. De asemenea, comandanții de nave au fost apreciați pentru alegerea raioanelor în care s-a executat dragajul.

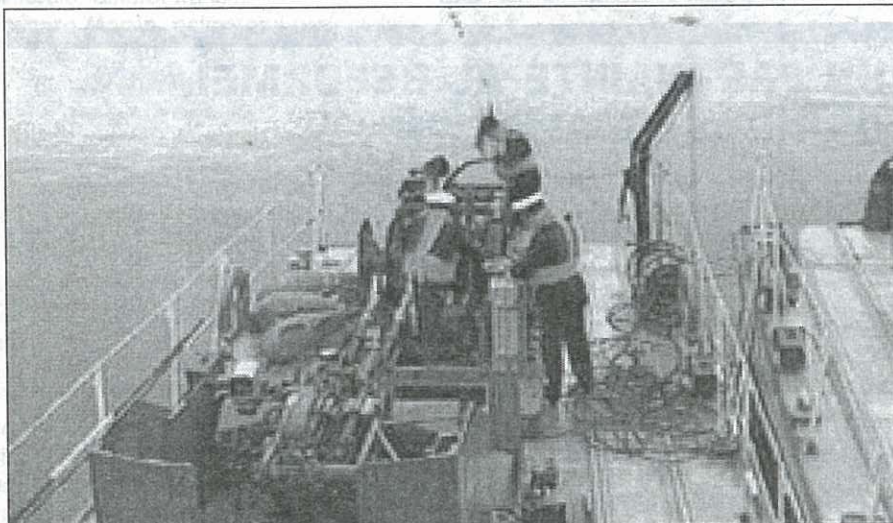

Activitățile rezervate celei de-a doua zi au debutat la ora 4,00 prin crearea unei situații tactice ce a impus lansarea unei linii de mine. Pentru acest exercițiu s-au folosit balize de tip FC-13 cu sistem de iluminare necesar observării liniarității

aliniamentului. Cel mai important factor, urmărit de către comandanții de nave, l-a constituit respectarea cadenței de lansare. După verificarea corectitudinii executării acestui exercițiu s-a trecut la recuperarea materialelor lansate în apă și continuarea programului ordonat, care a mai cuprins: un exercițiu de respingere a unui atac aerian, a unui atac dinspre mal și refacerea capacității de luptă a navelor în urma celor două atacuri; un exercițiu de plecare rapidă din locul de acostare; un exercițiu de trecere printr-un raion contaminat folosind instalația de perdea de apă a navei, echipajele fiind echipate în completele de protecție.

Ultima zi a misiunii a început tot la ora 4,00 cu exerciții de minare. Apoi s-au efectuat, timp de două ore, formații și evoluții la care s-au verificat sincronizarea navelor în executarea manevrelor de constituire în formație de front, de relevment și de șir. În timpul derulării misiunilor s-a urmărit, cu precădere, interpretarea corectă a semnalelor primite, funcționarea comunicațiilor radio și a tehnicii din dotare.

Cât de importantă a fost misiunea pentru toți participanții, aflăm din opiniile exprimate de unii dintre ei. Locotenent ing. **Ion Constantin**, comandantul vedetei dragoare 141: „Pentru mine o ieșire pe fluviu înseamnă foarte mult în contextul în care beneficiem foarte rar de astfel de misiuni. Cu această ocazie ne-am perfecționat deprinderile în

MONITOR PE DUNĂRE

☞ executarea manevrelor cu nava, executarea misiunilor pe timp de noapte, darea ordinelor și rapoartelor, deprinderile de menținerea vitalității navelor". Locotenent ing. **Mihai Toader**, comandantul vedetei dragoare 143: „Misiunile cu ieșire pe fluviu ne sunt foarte necesare, deoarece instrucția la rece nu are aceeași eficiență. Deși înseamnă foarte multă muncă, oboseală și stres, sunt bucurii pentru că am avut ocazia să ne perfecționăm și să ne verificăm pregătirea profesională și tehnica de la bord". Caporal (militar angajat pe bază de contract) **Gheorghe Viziru**, motorist în cadrul serviciului de luptă electromecanică: „Suntem pregătiți să acționăm în mai multe specialități și pot participa la orice post de luptă de pe navă. Acum am avut atribuții la misiunile de minare și dragaj. Cred că, „pe viu”, m-am descurcat foarte bine”.

În scopul familiarizării și cunoașterii de către cadrele mai tinere a șenalului navigabil s-a executat și un marș de recunoaștere până la kilometrul 465, în zona ostrovului Lungu. Din păcate, în ultimele două zile nu ne-am putut bucura de sprijinul vremii, care s-a dovedit a fi neprietenosă, întetind frigul, aducând ploaie și puțină ceață.

Revenirea în locul permanent de staționare al Divizionului 92 Vedete Dragoare din Giurgiu s-a făcut sub semnul mulțumirii îndeplinirii tuturor obiectivelor propuse, în condiții de deplină siguranță, fără producerea vreunui incident sau probleme în funcționarea tehnicii. Comandor **Ion Sima**: „Misiunea care tocmai s-a încheiat a avut eficiență maximă deoarece am reușit să executăm tot

ceea ce ne-am propus. S-au respectat întocmai ordinele și comenzile, normele de protecția muncii, protecția mediului și normele ecologice. Manevra navelor nu a stânjenit navigația pe Dunăre, respectând circulația navelor întâlnite în marș. Câștigul esențial al acestei misiuni îl constituie transmiterea experienței celor în vârstă către cei mai tineri, fiind de o importanță deosebită în formarea unui bun marinar care își desfășoară activitatea la fluviu. Comandanții de nave s-au descurcat foarte bine în cadrul situațiilor tactice la care au fost solicitați, adoptând cele mai potrivite soluții impuse de condițiile exercițiilor, efectuând corect calculele referitoare la: imersiunea drăgilor, alegerea raioanelor de acțiune, razele de siguranță, manevra navelor, modul de lansare al minelor, constituirea dispozitivelor de marș și interpretarea corectă a semnalelor primite. Apreciez aportul celor 11 militari angajați pe bază de contract care suplinesc deficitul de militari în termen din unitatea noastră, fiind cu toții apti să îndeplinească mai

multe atribuții. A fost o experiență benefică și pentru militari în termen, aflați la prima lor ieșire pe fluviu. Deși anual executăm doar 10% din misiunile planificate, militarii au dobândit experiență și și-au dezvoltat deprinderile necesare unui marinar care acționează pe fluviu. Referitor la situația unității, viitorul este incert, deoarece am primit un document prin care suntem informați că în perioada martie - mai 2002 unitatea urmează să fie desființată și o parte din nave vor fi dislocate într-o unitate care își va continua activitatea. În acest moment, secția a II-a, formată din vedetele dragoare 144, 145 și 146, a fost conservată pe termen lung, conform ordinelor primite de la eșaloanele superioare. Urmează să fie conservată pe termen scurt și o vedetă dragoare din compunerea secției I. Cu ajutorul Bazei Logistice 317 am reușit să ne asigurăm necesarul pentru această iarnă, în special întreținerea navei bază. Probleme avem și noi ca orice unitate, dar printr-o bună gospodărire a resurselor umane și materiale de care dispunem, reușim să ne achităm onorabil de toate responsabilitățile primite de la eșaloanele superioare.”

Divizionul 92 Vedete Dragoare de la Giurgiu urmează să fie desființat, dar după modul în care s-a desfășurat această ultimă misiune și calitatea pregătirii profesionale a cadrelor unitatea, ca multe altele, ar fi meritat o soartă mai bună. Oricum, pentru mulți dintre oamenii de aici, desființarea unității este sinonimă și cu abandonarea statutului – nostalgic, ar spune unii – de „ultim avanpost pe Dunăre”.

(Foto: Scutul Dobrogei)

UN PAS ÎNAINTE AL REFORMEI, O UNITATE MAI PUȚIN

Conform celor mai noi informații sosite de la Flotila Fluvială, nici Baza Logistică 317 de la Giurgiu, comandată de căpitan-comandorul **Marian Tătaru**, nu are un viitor strălucit. Ordinul este cât se poate de clar: în perioada septembrie - noiembrie 2002, unitatea va intra într-un proces de desființare. Și toate acestea după ce, la un moment dat, s-a propus ca în această unitate să se înființeze și o bază de instrucție a Flotei. După trei ani de eforturi susținute (de când Baza Logistică funcționează într-o nouă clădire, mai spațioasă) în care comandantul unității reușise să pună la punct toate detaliile legate de organizare, iată că lucrurile iau o altă întorsătură. Se rezolvase și cea mai spinoasă problemă, legată de paza și întreținerea aspectului unității, cu ajutorul jandarmilor, deoarece militarii Bazei erau într-un număr foarte redus. În urma acestor ultime știri nefavorabile, planurile cadrelor din această unitate s-au schimbat radical. Din totalul încadrării unității un procent de 60% și-au exprimat deja dorința trecerii în rezervă în condițiile Ordonanței și doar un singur maestru militar a solicitat ocuparea unei alte funcții în garnizoana Brăila. Aceasta este, pe scurt, starea de spirit a oamenilor de la Baza Logistică 317 Giurgiu, dar până la momentul desființării mai este un an și poate, cine știe....

Ofițeri români la Newport

„MARITIME OPERATIONAL LANGUAGE SEMINAR“

O experiență necesară

Căpitan
Iuri COVALEOV

În perioada 4-21 septembrie a.c. am participat la cursul "Maritime Operational Language Seminar", curs ce s-a desfășurat la Surface Warfare Officers School (Centrul de pregătire a ofițerilor de pe navele de suprafață), în Newport, Rhode Island, SUA. Scopul cursului constă în pregătirea ofițerilor de marină din țările membre ale Parteneriatului pentru Pace pentru a deveni instructori și a putea pregăti la rândul lor ofițerii din propriile țări, în terminologia, procedeele și folosirea expresiilor operaționale utilizate de forțele maritime NATO. În același timp, ofițerii participanți au fost pregătiți pentru a putea planifica și executa activități în cadrul Statelor Majore Multinaționale constituite pe timpul unor astfel de exerciții. Durata efectivă a cursului a fost de trei săptămâni. Obiectivele operaționale s-au stabilit pe doua etape. Prima a fost de studiu individual a materialelor transmise, la începutul lunii iulie, de instructorii de la DLI (Defense Language Institute, AFB Lackland), materiale care ofereau posibilitatea înțelegerii modului în care operează forțele NATO, terminologia necesară, filosofia operațională și metodele de studiu recomandate. Cea de-a doua etapă s-a desfășurat în Newport, la U.S. Navy Surface Warfare Officers School Command, unde au fost valorificate cunoștințele dobândite în prima etapă în cadrul unor activități cu pronunțat caracter practic aplicativ (lecții, dezbateri, activități în simulatoare, elaborare și lucru cu documente tip NATO).

În cadrul cursurilor de specialitate au fost abordate următoarele teme: ATP 10 – SAR (Căutare și Salvare pe mare), EXTAC 1000 (Manevre și procedee tactice), EXTAC 1001 (Operații Aeriene), EXTAC 1005 (Planificarea Exercițiilor), EXTAC 1007 (Măsuri contra minelor), EXTAC 1010 (Operațiuni de evacuare a noncombatanților), EXTAC 1012 (Operațiuni de interdicție Maritimă), Asigurarea logistică pentru Forțele

Maritime Multinaționale, Asigurarea medicală pentru o Forță Maritimă Multinațională, SACLANT (Comandamentul Aliat al Atlanticului), PFP (Parteneriatul pentru Pace), Estima/Hotărârea Comandantului.

În ultima săptămână programul a cuprins activități desfășurate în simulatoare, unde au fost puse în practică noțiunile teoretice și practice dobândite. Au fost executate diverse exerciții din care menționez: exerciții de căutare și salvare pe mare (SAR), exerciții de realimentare pe mare (RAS), operațiuni de interdicție maritimă MIO (modul de apelare și interpelare a navelor). Pe timpul desfășurării exercițiilor simulate fiecare cursant îndeplinea pe rând toate funcțiile unui ofițer de la bordul navei. Cursul s-a finalizat cu o aplicație având ca temă evacuarea personalului civil necombatant dintr-o insulă în care puterea fusese preluată de forțele insurgente. Fiecare sindicat de lucru a prezentat propria hotărâre (Commander's Estimate), realizată în conformitate cu metodele, documentele și standardele NATO. Scopul aplicației a fost verificarea modului de însușire a conținuturilor și modalităților de redactare a documentelor de tip NATO.

Ca absolvent al acestui curs consider că pot formula câteva concluzii și observații utile:

- Îndeplinind diferite funcții pe timpul exercițiilor simulate am avut posibilitatea de a acționa conform cerințelor impuse de aceste funcții

- Numărul mare al exercițiilor simulate a avut în vedere exersarea situațiilor complexe similare cu cele întâlnite pe mare
- Cunoașterea limbii engleze și a procedurilor de comunicații mi-au înlesnit (înlesnesc) lucrul în situații reale pe mare sau simulatoare. Comunicațiilor li s-a acordat o importanță majoră pe timpul întregului curs, instructorii americani menționând faptul că stăpânirea comunicațiilor asigură 60% din succesul unei operațiuni
- Exercițiile ce urmau să se desfășure în simulatoare erau altele decât cele ce se prelucrau cu o zi înainte și erau schimbate exact înaintea începerii activității, ceea ce făcea ca simularea să fie cât mai apropiată de o situație reală
- Participarea, la prezentarea finală,

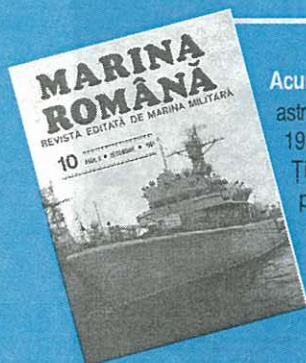
a Comandantului Colegiului Naval de Război din Newport reflectă importanța pe care o acordă americanii acestui curs

- Am remarcat imaginea pozitivă pe care o au ofițerii de marină români și Marina Română în SUA
- Participarea ofițerilor care au absolvit acest curs la pregătirea unor misiuni sau cursuri pe această tematică organizate de Statul Major al Forțelor Navale și la misiuni reale în care Forțele Navale Române participă pot contribui la creșterea interope-rabilității dintre Forțele Navale Române și cele NATO;

Ca o ultimă concluzie, dar nu cea mai lipsită de importanță, am putut urmări "în direct" modul în care acționează armata SUA în situații de criză cu ocazia evenimentelor de pe 11 septembrie.

MARINA ROMÂNĂ ÎN TIMP

Acum 10 ani. Decembrie 1991. Scriam despre „Clipele astrale ale României: 1 decembrie 1918–22 decembrie 1989”, discutam cu regretatul comandor Emanoil Țigănaș despre „Yachting-Cenușăreasă sau prințesă”, aniversam un an de la apariție, cîstindu-i și pe colegii noștri tipografi și pluteam cu noua (pe atunci) navă „Zborul” peste timp și valuri și aminteam de vizita navei USS Yorktown la Constanța.

Acum 5 ani. Decembrie 1996. Celebram atunci, ca și acum, ziua de 1 Decembrie, semnalăm primirea noilor drapele de luptă de către Comandamentul Flotei Maritime, Divizionul 545 Artilerie de Coastă (devenit acum doar o amintire) și Divizionul 508 Artilerie de Coastă, dar scriam și despre „botezul focului” pentru monitorul „Lascăr Catargiu”. Cititorii aflau despre „Războiul informatic”, despre „Pescuitorii de relicve” (donația unei ancore găsită pe fundul mării de către echipajul unui trauler), dar și despre apariția primei cărți (de umor, să nu se înțeleagă altceva!) a actualului redactor șef.

JURĂMÂNT MILITAR

Sâmbătă, 10 noiembrie, la Baza de Instrucție Navală din Mangalia s-a desfășurat festivitatea depunerii Jurământului Militar de către întregul contingent 2001 de militari în termen din Forțele Navale. Au participat șeful Statului Major al Forțelor Navale, viceamiral dr. **Traian Atanasiu**, primul locțiitor, contraamiral **Ion Vochițu**, locțiitorul comandantului Flotei Maritime, contra-amiral de flotilă **Constantin Nasuia**, locțiitorul comandantului Flotei Fluviale, comandorul **Neculai Surlă**, comandanți de mari unități și unități din Forțele Navale. Festivitatea a avut o încărcătură emoțională deosebită, tinerii militari depunând jurământul sub faldurile drapelului tricolor nu numai în fața

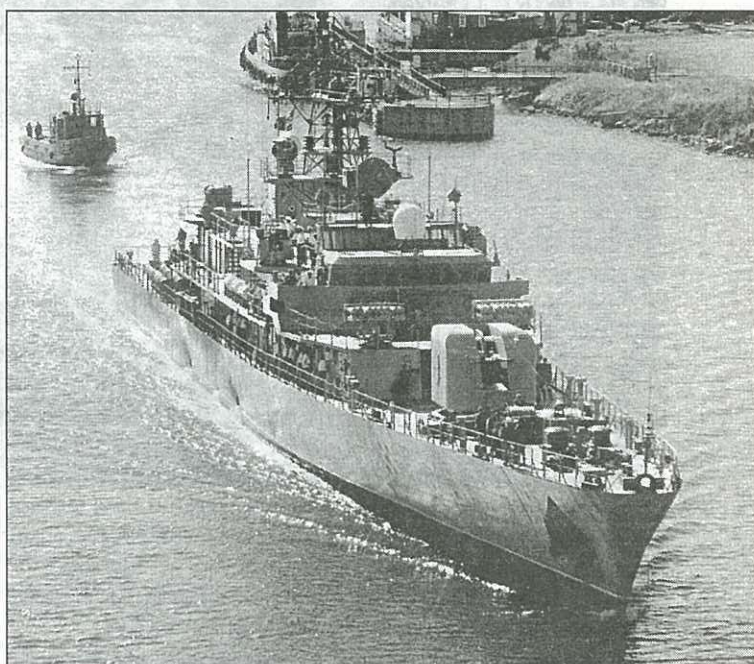
comandanților ci și a rudelor și prietenilor apropiați. Începând cu acest an instruirea tinerilor recruți din Forțele Navale se desfășoară centralizat în Baza de Instrucție Navală, recent reînființată, al cărei comandant este comandorul **Eugen Bulboacă**.

(Valentina Ciucu)

MISIUNE DE ASIGURARE

În perioada 19-20 noiembrie, Flota Maritimă a fost solicitată să asigure un dispozitiv de siguranță pe mare, la travers de Capul Midia, în vederea executării unei misiuni reale de lansare a

periculozitate, vedeta purtătoare de rachete 198 ERETELE și vedetele torpiloare pe aripi 53 și 324 au executat pe toată perioada misiuni de cercetare. De asemenea, vedeta de intervenție cu

unei rachete „aer-aer” de către un avion militar de tip MIG 21 LANCER. Dispozitivul, realizat în seara zilei de 19 noiembrie, a fost alcătuit cu ajutorul următoarelor nave: fregata MĂRĂȘEȘTI, dragoarele maritime 24, 29 și 30, vedetele torpiloare mari 202 și 211. Comandant al operațiunii navale a fost seful de stat major al Flotei Maritime, comandor **Dan Leahu**, care a participat și la conferința de pregătire și planificare a exercițiului, ce a avut loc la Aeroportul militar „Mihail Kogălniceanu”. Pentru buna desfășurare a acestei activități, cu un nivel înalt de

scafandri VENUS a primit misiunea de a interveni imediat la ordin. Lansarea rachetei a avut loc în ziua de 20 noiembrie, în jurul orei 14,00, și s-a desfășurat în cele mai bune condiții. Acțiunea a fost supravegheată și de două elicoptere dintre care unul a avut la bord o echipă de intervenție formată din 2 scafandri de luptă, fiind pregătită și o barcă pneumatică. Această misiune a constituit un bun prilej de instruire a echipajelor și de cooperare între navele participante.

(Mugur Crîngașu)

ȘTIRI DIN FLOTĂ

Foto Mircea Enache

ALBATROSUL ȘI-A LUAT ZBORUL

În după-amiaza zilei de 18 noiembrie a.c. N.Ș. ALBATROS din dotarea Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” a părăsit dana militară a portului Constanța, după șase ani de așteptare. Grație unui contract încheiat cu societatea PETROMIN S.A. nava poate fi exploatată și astfel 26 de studenți din anul IV ai Facultății de Marină Civilă, însoțiți de trei cadre didactice, specialiști în navigație, vor lua parte timp de două luni la un voiaj în Marea Neagră și Marea Mediterană. În felul acesta studenții își vor desăvârși pregătirea și instruirea practică în domeniile navigației, conducerii navei de transport maritim și electromecanică navală. Porturile importante ce vor fi atinse sunt Sevastopol și Alger. (Mariana Păvăloiu)

ARTILERIA DE COASTĂ - EPILOG

În conformitate cu Planul-Cadru privind continuarea procesului de modernizare și restructurare a Armatei României din perioada 01.06-01.12.2001, începând cu data de 30 noiembrie, Divizionul 160 Artilerie de Coastă Mangalia s-a desființat. La ceremonialul organizat cu această ocazie au participat aproape toți comandanții acestui divizion, de la înființare și până în prezent: maior **Dobrițoiu Gheorghe**, căpitan **Ciucă Gheorghe**, maior **Dincă Marin**, căpitan de rangul III **Tiron Alexandru**, căpitan de rangul III **Întorsură Ion**, căpitan-comandor **Bartaloș Iulian**, căpitan-comandor **Gheorghe Sună**. La finalul ceremonialului comandantul unității a adus mulțumiri personalului pentru activitatea desfășurată. (C.V.)

LIGA OFITERILOR DIN MARINA MILITARĂ

Cupa “1 Decembrie” la fotbal

Desfășurată sub auspiciile sărbătoririi Zilei Naționale a României, a doua ediție a cupei “1 Decembrie” la fotbal a reunit la start zece formații: Flota Maritimă, Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, Școala de Maiștri Militari a Marinei „Amiral Ion Murgescu”, Fregata “Mărășești”, Scafandri de luptă, Statul Major al Forțelor Navale, Centrul de Scafandri, Navele dragoare, Submarinul “Delfinul”, Centrul radioelectronic și de observare „Callatis”. Echipetele s-au întrecut în perioada 1 noiembrie – 1 decembrie a.c. în sala de sport a Flotei Maritime, pentru adjudecarea trofeului. Competiția a fost organizată și condusă de Liga Ofițerilor din Marina Militară și a angrenat, pe parcursul unei luni, peste 120 ofițeri.

Cupa “1 Decembrie” la fotbal s-a desfășurat în sistem ligă, cu două grupe preliminare, iar în faza finală, în sistem eliminatoriu.

Finala mică s-a disputat între echipele Fregata „Mărășești” și cea a Divizionului Nave Minare Deminare, câștigată de cei din urmă cu scorul de 7-10.

Finala mare, aprig disputată între echipa Scafandrilor de luptă și cea a Flotei Maritime s-a încheiat cu un scor strâns, victoria revenind Flotei.

Toate echipele au fost premiate cu diplome; cele de pe podium au primit cupe, diplome, fanioane și sume în bani. În spiritul fair-play-ului de care dă dovadă, L.O.M.M. mulțumește celor care au ajutat la sprijinirea competiției și tuturor participanților la cupa „1 Decembrie” la fotbal, ediția 2001. (Locotenent-comandor ing. Ioan Dorobanțu)

DIPLOME DE SUFLET

Cu ocazia Zilei Armatei Române, Liga Ofițerilor din Marina Militară și-a onorat membrii care au trecut în rezervă. Această zi a reprezentat și o ocazie de suflet pentru a sărbători, cu respect, camarazii care au trecut în rezervă - doar din punct de vedere oficial. Președintele Ligii Ofițerilor din Marina Militară, comandorul **Ioan Custură** a înmănat diplome, care, în afară de felicitările de rigoare, conțineau și o fărâma de suflet. Printre alții, au primit semnele recunoștinței ligii domnii: contraamiral (r) **Niculae Postoli**, comandor (r) **Florin Tătaru** și căpitan-comandor (r) **Caluda Șapera**. Îi asigurăm și pe această cale că vor rămâne întotdeauna ofițeri și membri ai Ligii Ofițerilor din Marina Militară. (Căpitan ing. Octavian Tărăbuță)

Foto Observatorul Militar

EXPOMIL 2001

Expoziția internațională de tehnică militară, la cea de-a doua ediție

Locotenent ing.

Mugur CRÎNGAȘU

Desfășurată în perioada 13-17 noiembrie, la pavilionul central al Romexpo din București, expoziția internațională de tehnică militară „EXPOMIL 2001” s-a bucurat de succes în rândul specialiștilor militari, dar și în rândul vizitatorilor civili, români și străini, veniți într-un număr destul de mare. Pentru industria românească de armament - aflată într-o situație delicată, având în vedere contextul actual al economiei naționale -, această expoziție a constituit un bun prilej de relansare și afirmare pe piața mondială.

La deschiderea expoziției - alături de organizatori, numeroși specialiști militari, delegații străine, presa militară și civilă - au fost prezenți primul ministru al Guvernului României, ministrul apărării naționale, șeful Statului Major General, precum și reprezentanți ai Ministerului Industriei și Resurselor, ai Departamentului Înzestrare al Armatei, secretari de stat din Ministerul Apărării Naționale, reprezentanți ai Camerei de Comerț și Industrie.

Principalul producător de armament din România - Compania Națională de Tehnică Militară „ROMARM”, aflată sub autoritatea directă a Ministerului Industriei și Resurselor - a avut ca prim obiectiv atragerea firmelor străine în sensul colaborării, transferului de tehnologie și prezentarea potențialului industriei de armament a României. Deși perspectivele industriei noastre de armament sunt sumbre - reducerea drastică a personalului civil și militar,

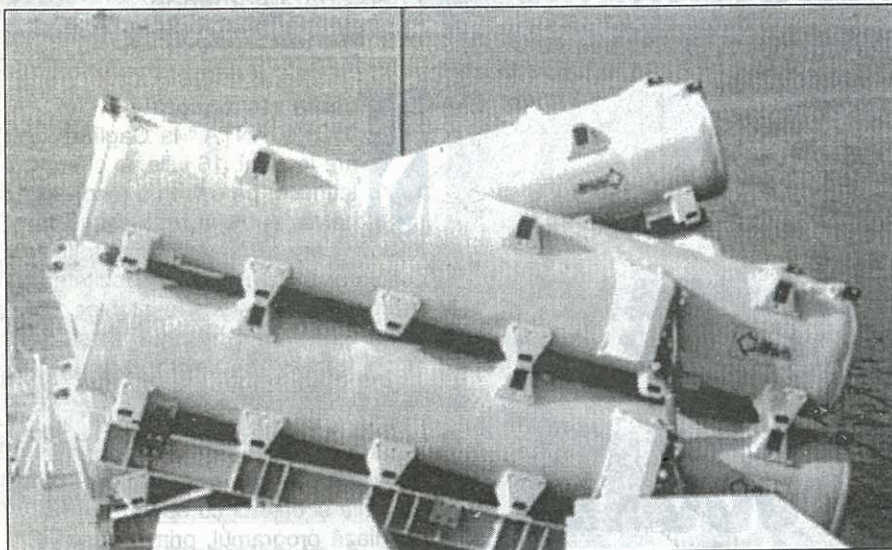
funcționarea la o cotă de doar 20% din potențialul fabricilor de armament, lipsa comenzilor și a contractelor de producție, re tehnologizarea greoaie a producătorilor etc. - există în derulare o serie de contracte cu colaborare internațională. În încercarea de compatibilizare a tehnicii românești cu cea NATO s-au asimilat produse noi, în special în domeniul informaticii și electronicii, unde firmele noastre pot concura cu orice altă firmă străină. În anii următori, armata va evolua într-o lume tot mai bine organizată și tehnologizată, în care factorii de risc vor fi din ce în ce mai puțin convenționali și în care pericolele conflictelor militare deschise vor fi depășite de riscurile de natură economico-financiară, tehnologică sau de terorism și crimă organizată.

Un element important al securității naționale îl reprezintă înzestrarea armatei, care trebuie să realizeze o capacitate defensivă credibilă, suficientă cantitativ, iar calitativ să se ridice la nivelul standardelor NATO. De aceea, modernizarea tehnicii de luptă și a armamentului existent, echiparea armatei cu sisteme de luptă noi și performante, cooperarea cu alte țări în sensul obținerii de produse competitive, dar și testarea și verificarea tuturor componentelor sistemului național de securitate, se constituie într-o preocupare esențială în procesul decizional de înzestrare a armatei.

În prezent se derulează mai mult de 19 programe de cercetare și dezvoltare în domeniul sistemelor de luptă și armament prin care se urmărește adoptarea sistemelor care nu pot fi

produse la noi în țară și achiziționarea de tehnică compatibilă cu standardele NATO. Programele de achiziție iau în calcul factorii de risc implicați într-o asemenea decizie pentru ca investiția să fie justificată și eficientă. Tocmai acestea au fost și obiectivele specialiștilor militari, care au analizat extrem de minuțios oferta prezentată de marile firme străine la „EXPOMIL 2001”. Astfel, necesitatea realizării și utilizării unei baze de date referitoare la procesul de achiziționare de produse militare este o realitate impusă de evoluțiile actuale în toate domeniile de activitate și influențată decisiv de explozia tehnologiei informatice. Schimbul de experiență și acumularea de informații de la fabricanții de sisteme de luptă, care s-a desfășurat cu această ocazie, facilitează selecția componentelor, relația cumpărător - furnizor și, deci, obținerea unor contracte în condiții avantajoase.

Compania Națională de Tehnică Militară - „ROMARM” - a fost bine reprezentată, oferta fiind inteligent așezată în întregul pavilion expozițional, cu multe standuri, fiecare având un alt specific. Printre exponatele propuse partenerilor străini s-au numărat: armamentul de infanterie (pistoale, puști, mitraliere, lansatoare de grenade) cu calibre pornind de la 5,45 mm până la 14,5 mm, compatibil cu armamentul țărilor membre NATO și de producție estică, muniție de infanterie cu calibre cuprinse între 5,45 mm și 14,5 mm pentru beneficiarii din est și calibre cuprinse între 5,56 mm și 9 mm pentru statele membre NATO. De asemenea, au fost expuse sisteme artileristice - antitanc, obuzier, antiaeriene, mortiere etc. - cu

calibre cuprinse între 23 mm și 152 mm. Au fost expuse și sisteme de rachete pentru apărarea antiaeriană și antitanc care folosesc rachete aer-sol, sol-sol și aer-aer.

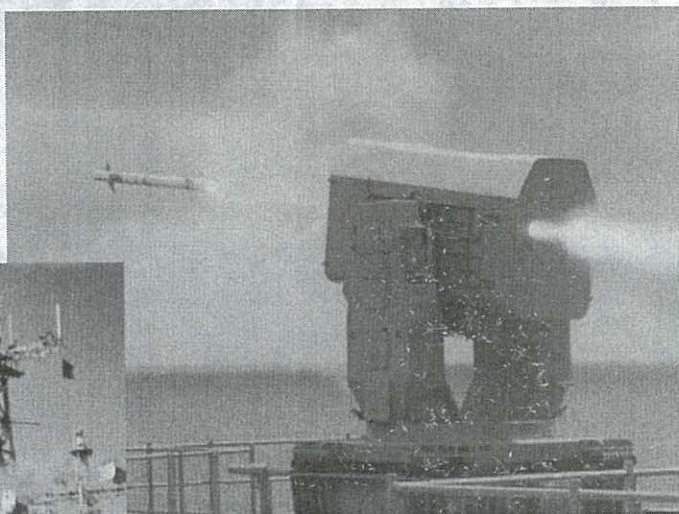
Din păcate, tehnica militară de marină a fost slab reprezentată, în cadrul expoziției fiind doar un singur stand aparținând Șantierului Naval Mangalia, care nu a adus nimic nou privind tehnica militară de marină. Cauzele sunt, și de această dată, fondurile financiare limitate pe care Ministerul Apărării Naționale le-a alocat în ultima perioadă în direcția dotării și modernizării tehnicii de care dispune Statul Major al Forțelor Navale.

Dintre firmele cunoscute din lume, o prezență remarcabilă au avut:

● **RAYTHEON** (S.U.A.) care au prezentat: noile performanțe ale rachetelor "PATRIOT", "HAWK", "STINGER", "SEASPARROW" și "STANDARD"; complexul artileristic

"PHALANX"; sistemul de luptă antitanc "JAVELIN"; sisteme de comunicații, comandă și control (C3I)

● **ELBIT COMPANY** (Israel)

care a avut două direcții de oferte: "SIMULTEC", specializată în simulatoare și aparatură necesară antrenamentelor tactice avansate; "ELOP", axată pe aparatura de urmărire prin orice tipuri de senzori.

● **ALENIA MARCONI** (Italia), firmă specializată pe sisteme reactive, fiind prezentate rachetele de tip "MARTE MK2" și "OTOMAT MK2"

● **ROHDE & SCHWARZ** (Germania), firmă specializată în tehnologie de comunicații, informatică (soft și hard), radio comunicații, managementul situațiilor de criză, tehnologie militară în

conformitate cu noul standard NATO, STANAG - 5066.

La această expoziție a fost prezent, pentru prima oară, și un stand aparținând Trustului de Presă al Armatei, care a făcut cunoștință vizitatorilor cu mijloacele de care dispune acum și anume: ziare, reviste sau oferte de publicitate.

O inițiativă apreciată de vizitatori a fost și demonstrația de tehnică motorizată care a avut loc într-un poligon cu teren variat, special amenajat în apropierea centrului expozițional, la care au asistat și oficialitățile prezente la deschiderea expoziției.

Fiind una dintre cele mai dinamice industrii din lume, viteza cu care evoluează tehnica militară impresionează orice expert în echipamente militare. Scopul acestei

expoziții s-a dovedit a fi tocmai actualizarea și punerea la punct cu noua tehnologie, identificarea și aplicarea unor idei noi sau concepte de luptă.

Desfășurată odată la doi ani, „**EXPOMIL 2001**” a avut un impact deosebit de important în rândul factorilor de decizie ai guvernului României, care au avut posibilitatea să așeze industria noastră de armament pe locul pe care îl merită în ierarhia mondială, prin comparație cu firmele statelor membre NATO, având în vedere intențiile țării noastre de integrare în structurile euroatlantice.

Concluziile vor apare odată cu încheierea (sau nu) unor contracte de cooperare cu țările care au făcut pași importanți în direcția dezvoltării acestui sector strategic al unei țări. Deținând capacități deosebite, România poate avea, în viitor, un cuvânt greu de spus în acest domeniu, dar numai dacă se vor investi suficiente resurse financiare care să asigure industriei de armament toate mijloacele necesare menținerii în pas cu producția mondială.

ODISEEA NAVEI-ȘCOALĂ "CONSTANȚA" (IV)

Constanța, 4 iunie - Brăila, 8 august

Laissez
passer
les
Amis
du Théâtre

Locotenent-comandor
drd. **Marian MOȘNEAGU**

Sosirea navei-școală "CONSTANȚA" la Cagliari are loc luni, 16 iulie, la cheul Ichnusa, pe o vreme răcoroasă pentru evoluția unui ansamblu folcloric care excelează prin strălucirea costumelor populare și virtuozitatea instrumentiștilor și a dansatorilor. Studenții marinari percuționiști și actorii francezi de la Iltopie atrag atenția localnicilor cu ritmuri africane și defilarea atât de expresivă a trupurilor pictate în culori estivale. Comandantul forțelor Marinei Militare italiene din Sardinia și ofițerul cu operațiile ne detaliază programul, primul păstrând amintirea plăcută a întâlnirii pe care a avut-o la Napoli cu echipajul distrugătorului MĂRĂȘEȘTI. Ceremonia de bun venit îi are ca vedete pe membrii fanfarei Brigăzii Sassari, aplaudați de spectatorii de pe heliport atât pentru uniforme și alămurile impecabile, cât și pentru repertoriul abordat cu dezinvoltura unor maeștri ai genului. Seara o petrecem în compania sătenilor din San Sperate, încântați să ne aibă ca oaspeți de onoare, după ce am vizitat Grădina pietrelor muzicale a artistului Pinuccio Sciola, la sărbătoarea piersicilor, inspirat acompaniată de o masă rustică, la care aroma fructelor feliate în căniile cu vin roziiu, cârnăciorii și cașcavalul au fost pe gustul tuturor celor prezenți. A doua zi facem cunoștință cu un oraș prosper și curat, stilurile arhitectonice fiind atât de diverse și eșalonate cronologic încât impresia generală este că te afli într-un veritabil muzeu în aer liber. Castelul St. Michele, catedrala Sf. Maria, biserica St. Augustin, Muzeul Citadela, Muzeul Național de Arheologie, Pinacoteca Națională, Cimitirul Monumental Bonaria, Turnul Elefantului, Grota Viperei ne fascinează fiecare cu trecutul și legende sale. Seara, pe scenele amenajate pe dană evoluează, într-o notă de bun gust și veselie generală, artiștii sarzi cu spectacolul de stradă "S'OMI", de M. Corda, P. Savioli și A. Meloni, cântăreții Mauro Palmas și Elena Ledda, Corul Neoneli și Ansamblul algerian Pied Nu, care încheie spectacolul cu cântecul, armoniile și poezia deșertului. Miercuri avem privilegiul să vizităm vestigiile romane din zona arheologică Nora. Seara este acaparată de actorii teatrului BULANDRA, spectacolul "Ulișii" fiind din nou răsplătit cu aplauzele publicului care s-a decis să ne țină companie pe dană. Joi, 19 iulie, ne reluăm marșul cu destinația Split.

„Sărbătoarea piersicilor” la San Sperate

Unind țărurile Adriaticii

Sâmbătă navigăm în Marea Adriatică în coada unei tempeste, ciocanele de apă dându-ne oarecum de furcă. În așteptarea pilotului, pe navă se „savurează” nr. 6 al ziarului de croazieră „CONSTANȚA”, publicație pe care o redactez cu concursul ziaristului (mult prea) independent - spun unii! - **Doru Iordache**. Sosirea noastră este mai puțin entuziastă pentru localnici, în schimb suntem preluați de trei ofițeri de marină croați a căror prezență și disponibilitate de dialog sunt agreabile. Săptămâna începe cu vizitele protocolare pe care un grup de cadre militare și studenți le efectuează la Academia Navală „PETAR KRESIMIR IV” și pe navele militare croate bazate la Split, iar oficialii navei la Primărie, Prefectură și la Statul Major General, unde jovialul amiral comandant ne primește cu toate onorurile și ne abordează în maniera tradiționalei ospitalități marinărești. Cetatea lui Dioclețian este principalul punct de atracție al periplului nostru citadin. Marți, 24 iulie, părăsim Splitul cu aceeași discreție cu care acostasem, tânărul ofițer de legătură croat, fost combatant alături de tatăl său în conflictul iugoslav, fiind singura persoană dispusă să ne facă din mână la plecare. În aceeași zi, în jurul orei 17.00, ancorăm în apropiere de Pescara. După întâlnirea protocolară cu oficialitățile locale pe heliport, seara suntem transportați cu cocheta navă de croazieră CALYPSO (cu un matelot de sex feminin de care ar fi fost mândru orice comandant de navă italian) la țarm. Spectacolul Solisti Aquilani e Studi Antiqua și un feeric foc de artificii transformă această fascinantă noapte de iulie

Oaspeții șefului Statului Major General al Marinei Militare croate

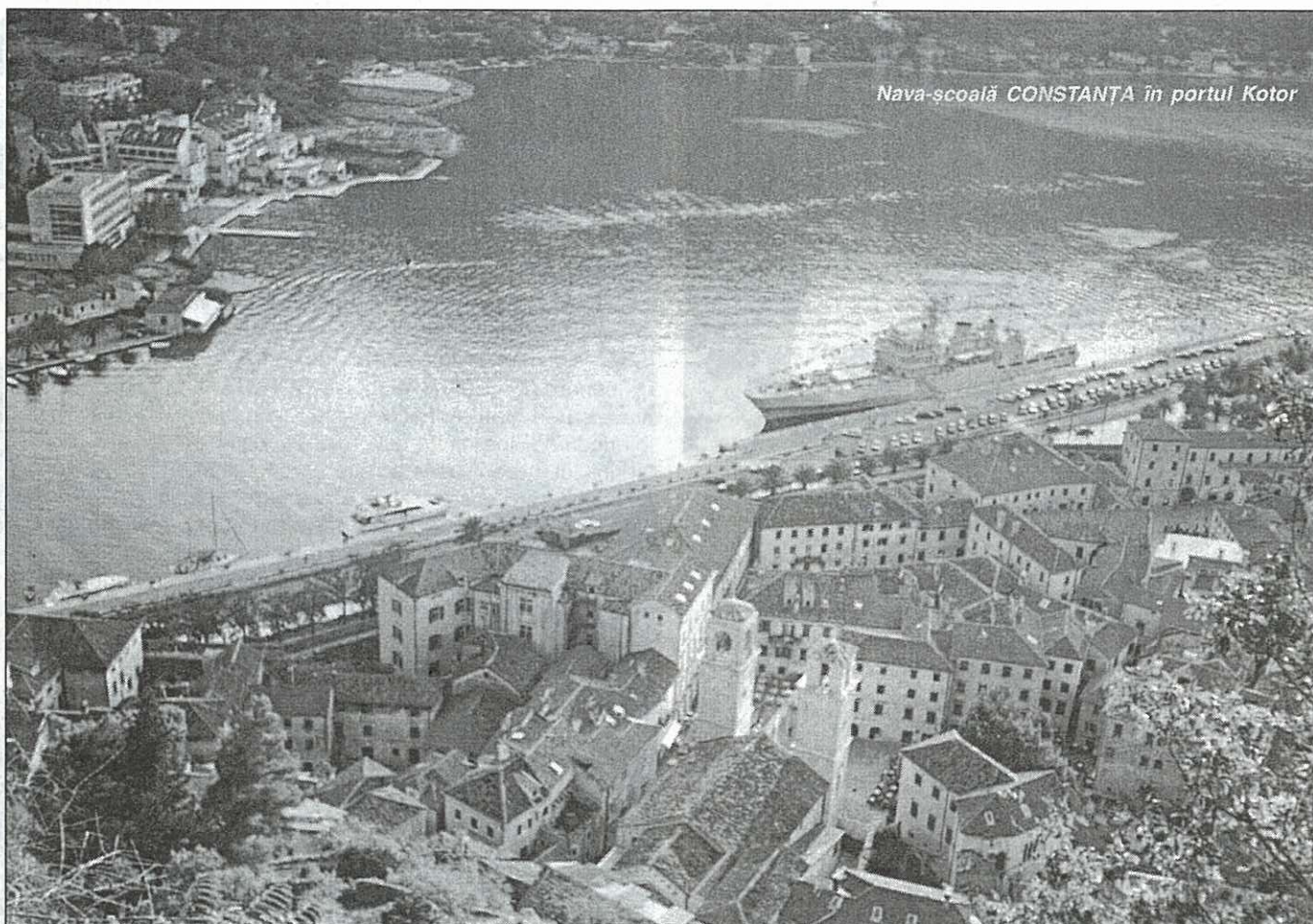
într-o amintire de neuitat. A doua zi, nava acostează la Ortona, o „comună” care poate oricând rivaliza cu multe dintre orașele noastre cu statut de municipiu. Catedrala Sf. Apostol Toma și castelul aragonez sunt două dintre reperele arhitectonice ale unui orașel pașnic și curat, ai cărui locuitori se vor dovedi până peste poate de mândri că le-am fost oaspeți. Pe de o parte, unul dintre animatorii actului cultural ne-a facilitat excursia la Roma, un privilegiu mult prea îndatoritor pentru oricare dintre beneficiarii săi, iar pe de altă parte, spectacolul nocturn pe care artiști de toate vârstele l-au susținut cu deosebit aplomb: concert de fanfară, sceneta copiilor Grupului școlar 2, concertul baritonului Denver Martin Smith și al pianistului Roberto Lupo și suita corului din Ortona.

Vineri, 26 iulie, nava-școală CONSTANȚA începe traversarea Mării Adriatice, spre Kotor, baia omonimă oferindu-ne una dintre cele mai pitorești priveliști ale periplului. Între culmile poleite de smaraldul pădurilor și altele pe care soarele alunecă pe luciul stâncii aride, marea, captiva unui colier arhaic, oglindește trecerea noastră ca pe o legendă perpetuată din generație în generație. Două biserici solitare în mijlocul luciului de apă, pe două insule, una lăsată de mama natură și o alta creată de muritori,

În vizită la Roma

veghează aidoma unor fortărețe tihna acestui colț de rai. După o staționare destul de consistentă la ancoră, spre seară parcurgem baia Kotor înspre cotlonul îndepărtat al muntelui care adăpostește orașul, una dintre cele mai romantice stațiuni muntenege. Spectacolul de bun venit este ceva apoteotic: pe țarm, populația ne întâmpină cu focuri aprinse pe malul apei, sirenele șalupelor și clopoțele bisericilor nu conțin să vestească sosirea navei noastre (vizită considerată drept cel mai important eveniment din ultimii zece ani pentru localnici!), reprezentantele sexului frumos flutură la ferestre și balcoane cearșafuri albe, simbolul purității și al fidelității față de muntenegrenii care dintotdeauna se știu marinari și pescari, artificii dansează pe cortina serii, iar zidul de apărare al cetății își trădează conturul care duce spre culmea cea mai înaltă prin focurile aprinse în onoarea noastră pe zig-zag-ul de piatră. Mulțimea împânzește cheul și în tot acest decor mirific fanfara, clovnii, Penelopa, sirena, garda de onoare a veteranilor, teatrul de stradă, can-can-ul și o paradă de modă în piața orașului, toate transmise în direct de televiziunea națională, par desprinse din marea Odissee homerică. La conferința de presă din hangar, de a doua zi, Richard Martin, extaziat de acest succes la superlativ al inițiativei sale, nu conține să elogieze marele merit al marinarilor români, complicități săi la această aventură culturală a începutului de mileniu.

Nava-școală CONSTANȚA în portul Kotor

Duminică seara, curiozitatea muntenegrenilor care s-au perindat la schelă pentru a ne admira și a face fotografii cu noi a fost răsplătită cu ultimele seturi de pliante despre Constanța și România, puse cu generozitate la dispoziție de Compania Națională Administrația Porturilor Maritime Constanța. Un nou început de săptămână înseamnă pentru participanții la periplul cultural internațional "ODISEEA 2001" o nouă despărțire înduioșătoare de gazdele noastre, în frunte cu primarul Nicola Konjevici, spre a relua drumul către patria lui Ulise.

Între două Odisei

În ultima zi a lunii lui Cuptor, reputație caniculară pe deplin confirmată pe timpul acestei ultime etape a periplului circummediteranean „ODISEEA 2001”, nava-școală „CONSTANȚA” acostează anevoios cu pupa, datorită vântului potrivnic, la unul din cheurile turistice ale portului Vathy, în Insula Itaca. Primarul orașului, el însuși demn de rolul unui personaj homeric datorită staturii atletice, cel care a preferat accesul navei în port staționării la ancoră, ne-a informat că în oraș tocmai se desfășoară un festival estival tradițional, denumit cum altfel decât... "ODISEEA 2001"! În fața interdicției de a închiria scutere pentru o escapadă pe insulă, după modelul actorilor de la BULANDRA, ne consolăm cu o bere „Mithos” la oricare dintre liniștilele taverna care dau contur și culoare țărâmului și vizităm Muzeul Nautic și de Etnografie al orașului, în sălile căruia am descoperit cu plăcere documente și fotografii care evocă relațiile și schimburile comerciale intense pe care Itaca le-a

avut cu porturile dunărene, și îndeosebi cu Brăila, încă din secolele XVIII-XIX. Dovadă că și tânăra muzeografă avea străbunicul brăilean... Mai mult, doamna Elena Daliani, brăileancă refugiată la Vathy înaintea celui de-al doilea război mondial, ne-a fost oaspete de onoare la bord, înduioșată până la lacrimi să ne cunoască și să revadă tricolorul românesc arborat pe insulă.

Fericiți cei care ca Ulise...

În prima zi de august, nava-școală CONSTANȚA ia drumul Brăilei, unde acostăm luni, 6 august, după ce am tranzitat fără probleme Dardanelele, Bosforul și Canalul Sulina. Alături de **Virgil Popescu**, prefectul județului, **Anton Lungu**, primarul orașului și amiralii **Virgil Stoica**, **Ioan Vochițu**, **Victor Aurel Blidea** și **Gheorghe Marin**, locțiitorii șefului Statului Major al Forțelor Navale, respectiv rectorul Academiei Navale „MIRCEA CEL BĂTRÂN”, suntem așteptați la pontonul din centrul esplanadei orașului lui Panait Istratie de însuși **Răzvan Teodorescu**, ministrul Culturii și Cultelor, cel care, încântat de ingeniozitatea acestei misiuni culturale pe care România a onorat-o la superlativ, promisese la Marsilia o primire triumfală la înapoierea în țară. *"Ați dovedit că Europa există în România și că România există în Europa. Am arătat tuturor că într-o lume traversată încă de războaie, arta și cultura pot instaura prietenia și pot aduce pacea"* - avea să conchidă ministrul român. Într-adevăr, festivitățile organizate de gazde și spectacolul formațiilor artistice reprezentative ale județului Brăila, reunite sub genericul „Dunărea - braț al Mediteranei”,

ODISEEA 2001

ne-a făcut pe toți să împărtășim satisfacția unei reușite în planul diplomației culturale care va rămâne pentru multă vreme un etalon în ceea ce privește originalitatea, organizarea ireproșabilă și amploarea evenimentelor care s-au succedat în cele 16 porturi din cele 9 țări vizitate. Ansamblul vocal-instrumental „Valurile Dunării”, corurile „Trison”, „Armonia” și „Andrei Heini”, Ansamblul de dansuri populare „Pandelașul”, Grupul folcloric „Ciocile”, Clubul de dans sportiv „Marion” și fanfara garnizoanei Brăila au redat specificitatea românească la... cota maximă a apelor Dunării, marcată prin tradiționala *Periniță*. După spectacolul „Mediterranean”, după opera omonimă a scriitorului Panait Istrati, coproducție a Teatrului MARIA FILOTTI din localitate și Teatrului TOURSKY din Marsilia, Teatrul BULANDRA susține o ultimă reprezentație a spectacolului de gală „Ulișii” în orașul de suflet al **Cătălinei Buzoianu**, regizoarea ambelor spectacole, fiică și cetățean de onoare, de altfel, al orașului Brăila.

Ziua de miercuri, 8 august, a fost mai tristă ca de obicei, despărțirea matinală de partenerii francezi și de actorii bucureșteni demonstrându-ne, încă o dată, dacă mai era nevoie, că marea ne unise parcă nu numai destinele, dar și amintirile, pentru totdeauna. *„A fost o experiență năucitoare, devastatoare, care ne-a schimbat tuturor viața - avea să declare la ultima conferință de presă a acestui periplu homeric „regizoarea secolului”, doamna Cătălina Buzoianu. A fost o experiență existențială unică, aproape cosmică”*. Istovit, uneori contrariat, dar obsedat de optimist, promotorul acestei aventuri culturale, actorul francez **Richard Martin**, animatorul proiectului „ODISEEA 2001”, a părăsit acest traseu geografic și spiritual cu satisfacția că *„acest proiect românesc și internațional a purtat mesajul păcii, al fraternității, al toleranței, un mesaj artistic, cultural și uman deopotrivă.”*

Cu o parte dintre cei dragi, care au venit nerăbdători să ne felicite și să ne întâmpine la Brăila, ne deplasăm pe Dunărea Maritimă spre Sulina și de acolo spre Constanța, unde aveam să acostăm joi, 9 august. Felicitările viceamiralului dr. **Traian Atanasiu**, șeful Statului Major al Forțelor Navale și fotografia de grup cu toți participanții la această premieră internațională și experiență unică

pentru Marina Română aveau să pecetluiească definitiv ceea ce a însemnat pentru noi „ODISEEA 2001”.

De la Odissea lui Homer la Biblie, de la Coran la Talmud,

Foto Valentina Ciucu

Foto Valentina Ciucu

nava-scoală **CONSTANȚA** a purtat peste valurile Mediteranei simbolul diversității și al bogăției culturale. Ulise sau Simbad marinarul a ales pentru noul mileniu „calea poetică” a temerarei circumnavigațiuni a păcii.

După 66 de zile petrecute pe mare, în siajul **CONSTANȚEI**, nava-teatru plină de iluștri exponenți ai culturii europene, au rămas doar performanțele noastre comune, amintirile mult prea frumoase spre a fi umbrite de cărcoteli și speranța reeditării acestei aventuri umane și culturale în alte împrejurări, cu alți actori și pe alte coordonate. *(Sfârșit)*

(Fotografii din colecția locotenent-comandorului Marian MOȘNEAGU)

Foto Valentina Ciucu

17 noiembrie

Ziua Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”

Mariana PĂVĂLOIU

Mândria de a fi absolvent al Școlii Navale „Mircea”, al Institutului de Marină „Mircea cel Bătrân” și al Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” o poartă în suflet fiecare ofițer de marină, fie el militar sau civil. Probată în timp, de cariera urmată, atât atunci când aceasta și-a urmat cursul firesc, dar și când a fost brusc întreruptă. Mărturie sunt amintirile păstrate cu sfințenie în cufărul de marinar, dar și în suflet.

Sunt 129 de ani de când la Galați, în urma Deciziei ministeriale nr. 15/17 noiembrie 1872, primii elevi treceau pragul Școlii Flotilei. De atunci, învățământul de marină românesc a cunoscut un curs ascendent, bătând cadența cu știința, cu cultura și învățământul neamului său. „Tradiția onorează și obligă” a fost tema prelegerii ținute în fața studenților anului I ai facultăților de marină militară și civilă din Academia Navală, sub semnul zilei aniversare a școlii.

O altă manifestare prilejuită de acest moment sărbătoresc a constat în deschiderea expoziției de carte „129 de ani de învățământ de marină”, dedicată dascălilor de ieri și de azi ai Academiei Navale. Se află expuse lucrări vechi precum: *Curs de navigație și hidrografie* de locotenent Dan Zaharia, director de studii al Școalei Marinei, Constanța, 1906; *Curs de navigație*, de căpitan Carol Prossinag, Tipografia Școlii Navale, Constanța, 1933; *Astronomie nautică*, de căpitan de rangul III Mihai Chiriță, Editura Militară, 1957; *Tratat de navigație maritimă*, de c.l.c. Gh.I. Balaban, Editura Sport-Turism, București,

OASPEȚI FRANCEZI

În ziua de 13 noiembrie, generalul Jean-Paul Quemeneur, directorul Școlii Superioare de Inginerie, Tehnică și Armament din Brest, împreună cu profesorul universitar Hervé Salkim, responsabil cu relațiile internaționale din aceeași instituție, au fost oaspeții rectorului Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, contraamiralul de flotilă prof. univ. dr. Gheorghe Marin (sus). Cu acest prilej s-au purtat discuții pe probleme de învățământ, cercetare științifică și posibilități de cooperare cu Academia Navală „Mircea cel Bătrân”. La câteva zile după vizita oaspeților, de la Brest a sosit domnul prof. univ. Francois Grasjean, șeful catedrei de mecanică a fluidelor din cadrul aceleiași prestigioase școli (jos). Deja se conturează realizarea unei colaborări: urmează să se studieze posibilitatea selecționării unui student din anul IV al Facultății de Marină Militară din Academia Navală care va pleca la Brest, în vederea participării la un proiect de cercetare cu tema „Modelarea hidrodinamică a interacțiunii cârmă-elice”. (M. P.)

1981, dar și lucrări mai noi cum ar fi: *Multimedia toolbox. Utilizare și programare*, de prof. univ. dr. Gh. Marin, Editura Lumina Lex, București, 2001; Alexandru Dragalina, *Calculul arborelui cotit al motoarelor diesel navale*, Editura Muntenia și Leda, Constanța, 2000; Anastase Pruiu, *Instalații energetice navale* și lista ar putea continua cu lucrări la fel de valoroase și utile aflate la îndemâna studenților marinari.

Și cum la zi mare bucuria se cere împărtășită cu prietenii, printre oaspeții Academiei Navale s-au numărat și elevii ai Școlii generale „Comandor Dimitrie Știubei” din Constanța, școală patronată de Liga Navală Română și Academia Navală. Însotii de doamna profesoară Apostoleanu, elevii au vizitat planetariul și Muzeul Academiei, fiind primul grup organizat „de civili” care a trecut pragul muzeului.

SFÂRȘIT DE ADOLESCENȚĂ LA ACADEMIA NAVALĂ

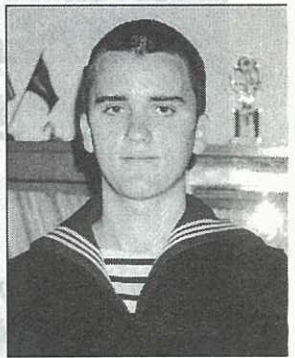
Student **Vasile FILIMON**

Se spune că adolescența este cea mai frumoasă perioadă din viața oricărui om, plină de visuri și lipsită de griji. Ceea ce urmează după această perioadă ține de necunoscut, o existență plină de capcane și surprize, de tentații la tot pasul, în care posibilitatea de a discerne între bine și rău aproape că nu există. Este perioada din viață ce leagă adolescența de maturitate, în care se produce transformarea într-o persoană adultă, capabilă să-și poarte singură de grijă, fără a apela la ajutorul familiei. Armata, marina în special, poate constitui această punte de legătură între cele două lumi complet diferite: teribila lume a adolescenței și responsabilă lume a maturității. Un mod de viață bine organizat și spiritul cazon, pe care le resimt și studenții Facultății de marină civilă din cadrul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, exercită o influență benefică în modelarea caracterului și personalității noastre, asupra eului interior. Pot spune, fără să greșesc, că înainte de a deveni student la marină eram un adolescent visător, care credeam, ca toți din generația mea, că „tot ce zboară se mănâncă”. Acum, după foarte puțin timp de când aparțin acestei instituții militare pot jura cu mâna pe inimă că sunt altul, că m-am schimbat aproape complet. Spun „aproape complet” întrucât nu am trecut în totalitate puntea de legătură între cele două

lumi, dar, cu siguranță, ceva nu mai este ca în prima zi. Gândesc de două ori înainte de a vorbi o dată, simt că pot face față oricăror probleme ivite, că am o responsabilitate față de oamenii cu care comunic și lângă care imi voi duce, ani buni de acum încolo, existența.

Întotdeauna am crezut că este bine ca în viață să-ți urmezi cu perseverență drumul ales, să-ți atingi scopul propus, să-ți conduci totul după un motto și motto-ul meu este „ceea ce nu te omoară te face mai puternic”. Vreau să cred că asemeni mie gândesc, în majoritate, studenții din anul I ai Academiei Navale, că sfârșitul adolescenței se va produce aproape nesesizabil și ne vom afla, unii în fața celorlalți, mai maturi, mai capabili, mai pregătiți pentru tot și pentru toate.

Vin sărbătorile de iarnă, cu farmecul bradului de Crăciun, când fiecare dintre noi va fi acasă, înconjurat de prieteni și familie, domic să povestească cât mai multe din viața de student, când se redau, cu haz, întâmplări și toți se distrează pe cinste în acest repaus binemeritat. Este timpul când avem, mai mult ca oricând peste an, multe dorințe pe care le dorim a se împlini într-un an viitor. Ce-mi doresc eu? Să pot să lupt cu toate greutățile ce se vor ivi în continuare și să reușesc să-mi clădesc viitorul pe care l-am ales odată cu primii pași făcuți în Academia Navală. Fie ca Sfintele sărbători de iarnă să ne împlinescă fiecare – în măsura în care o merită – toate dorințele!

La închiderea ediției

SIMPOZION ANIVERSAR

Înaintea Zilei Naționale a României, la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” s-a organizat un simpozion aniversar cu participarea profesorului universitar dr. **Gheorghe Dumitrașcu**, lectorului universitar **Dominuț Pădureanu** și subsemnatei, la care a luat parte întreg colectivul instituției. De asemenea, în cadrul Muzeului Academiei Navale a fost vernisată expoziția intitulată „Treptele Marii Uniri”, fiind pusă în lumină valoarea lucrărilor evocatoare ale momentelor 1859, 1878, 1918, precum și medalii emise la proclamarea regatului (1881), la încheierea păcii de la București (august 1913) și la încoronarea regilor României Mari (1922), la un deceniu de la Marea Unire (1928). (*Mariana Păvăloiu*)

Oameni de care ne amintim o dată pe an

UNA DIN „CENUȘĂRESELE” SISTEMULUI MILITAR: PROTECȚIA MUNCII

**„Normele de protecție
a muncii nu-ți îngrădesc
libertatea; ți-o apără.”**

Bogdan DINU

„Curajul în muncă este de admirat, dar nu în condiții de pericol”, „Cauza accidentului? Indisciplina! Dar cauza indisciplinei?”, „Îngăduința față de abateri – cel mai „toxic” microclimat”, iată tot atâtea formulări care, departe de a fi doar „lozinci” profesionale, bune de afișat pe perete, ar putea constitui oricând deviza după care își desfășoară activitatea căpitan-comandorul **Ludovic Boroș**, inspector pentru protecția muncii și responsabil cu supravegherea tehnică și metrologică din compartimentul de protecție a muncii din cadrul Statului Major al Forțelor Navale. Este poate unul din multele compartimente sau birouri de care ne amintim doar o dată pe an. Denumirea funcției nu trebuie să ne inducă în eroare, deoarece încadrarea compartimentului este foarte redusă (alături de domnia sa mai există un singur ofițer, locotenent-comandorul **Ciprian Munteanu**, și o funcție neîncadrată de salariat civil), ceea ce afectează serios eficiența în îndeplinirea atribuțiilor, care nu sunt puține.

Într-o enumerare succintă, acestea constau în: autorizarea funcționării unităților și formațiunilor militare subordonate din punct de vedere al protecției muncii; coordonarea, îndrumarea și controlul activității de protecție a muncii în unitățile subordonate și la sediul Statului Major al Forțelor Navale; cercetarea, înregistrarea și evidența accidentelor de muncă cu invaliditate și mortale; coordonarea, îndrumarea și controlul activității de supraveghere tehnică a instalațiilor de presiune și de ridicat, inclusiv a activității de metrologie; organizarea și conducerea activității de pregătire și perfecționare a inspectorilor și responsabililor cu protecția muncii, a responsabililor cu supravegherea tehnică și a inspectorilor cu verificările oficiale ale instalațiilor.

În orice instituție, deci și în organismul militar, inclusiv la bordul navelor, pentru

a se asigura un nivel corespunzător de securitate și sănătate în muncă este necesară aplicarea unor metode de diagnosticare a situației sistemului de muncă format din executant - sarcină de muncă - mijloacele de producție - mediu de muncă, sub aspectul securității muncii, ceea ce implică: cunoașterea factorilor de risc de accidentare și îmbolnăvire profesională; ierarhizarea factorilor de risc în raport cu gravitatea potențială a consecințelor asupra executantului; identificarea și ierarhizarea măsurilor de prevenire ce trebuie aplicate. **Scopul evaluării nivelului de securitate este de a oferi posibilitatea conducerii unităților de a cunoaște situația reală de la fiecare loc de muncă din punct de vedere al securității și sănătății și de a lua măsurile de prevenire cele mai potrivite situației date.** Teoretic, așa ar trebui să stea lucrurile. Practic însă, compartimentul își desfășoară activitatea la limita legalității.

Părăsind abstractul enunțurilor de mai sus, pentru mulți dintre noi activitatea compartimentului se identifică cu soluționarea cererilor de specialitate, respectiv cele care duc la acordarea unor sporuri, încadrarea în grupe de muncă sau verificarea anuală a nivelului de radiații (activitate ce ocupă aproximativ trei luni pe an din activitatea compartimentului). Persistența unei mentalități neproductive în ceea ce privește importanța protecției muncii este numai unul din obstacole care trebuie depășite. Adevărata problemă este însă lipsa fondurilor financiare necesare desfășurării în bune condiții a activității. Neîncadrarea – încă de acum trei ani, de

când a fost înființată – a funcției de medic specialist în medicina muncii, salariat civil, duce la solicitarea expertizei unui specialist din alte instituții care trebuie plătit, și nu cu bani puțini (atunci când există acești bani), ceea ce conduce la creșterea cheltuielilor și, în multe cazuri, la întârzierea rezolvării unor solicitări. Este doar un exemplu, dar elocvent pentru volumul mare de muncă și condițiile în care se realizează aceasta. Am insistat asupra acestui aspect deoarece încadrarea acestei funcții este principala problemă a compartimentului, de a cărei rezolvare se leagă mari speranțe. Spațiul limitat nu ne permite să relatăm și despre celelalte probleme specifice legate de activitatea de supraveghere tehnică a instalațiilor și aparatelor și a activității de supraveghere metrologică a mijloacelor de măsurare, deși și aici lucrurile nu sunt deloc roz.

În loc de concluzii redăm câteva din problemele ridicate de căpitan-comandorul **Ludovic Boroș**, așa cum au rezultat din activitatea de anul trecut: „...Dacă la nivelele superioare ale armatei nu se vor lua măsuri concrete pentru respectarea legislației în vigoare, considerăm activitatea noastră ineficientă și chiar expusă la pericole extreme... Datorită procesului de restructurare prin care trece armata, în cadrul Forțelor Navale în domeniul protecției muncii, fenomenul are un efect negativ și nu se mai poate vorbi de persoane competente în domeniu... Pentru încadrarea locurilor de muncă în condiții deosebite va fi nevoie de fonduri însemnate pentru realizarea expertizării locurilor de muncă și de personal pregătit în acest sens... În condițiile în care vom continua să desfășurăm activitățile specifice cu personal necalificat, numiți prin cumul de funcție, rezultatele nu pot fi decât **dezastruoase**...”

Problemele de mai sus sunt cunoscute la nivelul factorilor de decizie din Statul Major al Forțelor Navale, dar încă nu s-au găsit soluții pentru rezolvarea acestora. Cum aceste dificultăți rezultă din corecta aplicare a legilor, sperăm că ele vor fi rezolvate astfel încât sintagma vremurilor noastre „la limita legalității” să nu se permanentizeze. Cu atât mai mult cu cât acest lucru ne privește pe noi toți. ■

NOI, FEMEILE DIN FORȚELE NAVALE

O MUNCĂ FĂCUTĂ DOAR DIN PASIUNE!

Doamna **Marilena COSTESCU** s-a născut în ziua de 30 martie 1950, în București. A absolvit Facultatea de limbi germanice - secția engleză-română, din cadrul Universității București, promoția 1972.

A lucrat ca traducător la Camera de Comerț și Industrie a României (1972-1973) și Institutul de Cercetare și Proiectare pentru Petrol și Gaze București (1973-1977), iar din 1977 în marina militară. Este expert I în Secția planificare operativă, cooperare militară internațională, relații militari-civili, control armamente și tratate din Statul Major al Forțelor Navale. În urma examenului susținut în 1999 la Ministerul Culturii a primit atestatul de traducător autorizat în domeniul juridic.

Este căsătorită din anul 1975 cu colonel (r) dr. Costescu Vasile și are o fiică, Letiția, studentă la managementul turismului.

Floare BRÂNZĂ

Pentru cei neavizați munca de traducător pare simplă dacă se ia în calcul faptul că cel care o desfășoară este un bun cunoscător al limbii din/în care se traduce. Mergând, însă, în amănunt realizezi că totul nu se reduce la o simplă traducere ci înseamnă o prelucrare și adaptare a conținutului fiecărei lucrări, o redare cât mai fidelă a sensului termenilor astfel încât să nu lași loc interpretărilor ce pot avea, mai devreme sau mai târziu, implicații nu tocmai favorabile. O muncă „specială” nu poate fi depusă decât de „un om cu totul special” familiarizat, de ani, cu documente, sinteze, lucrări ce conțin termeni mai mult sau mai puțin uzuali.

Doamna **Marilena Costescu** și-a propus, încă de la absolvirea facultății, să facă această muncă (traducător) pentru toată viața, activitatea la catedră considerând că nu i se potrivește, deși îi plac copiii, are multă răbdare și chiar lucrează ocazional cu ei. A simțit mereu că activitatea zilnică trebuie s-o țină conectată la evenimente, că este un om al comunicării, mereu avidă de noi informații. Activitatea pe care a desfășurat-o în instituțiile bucureștene implica o mare responsabilitate, cu o pregătire de cel puțin trei ani pentru fiecare domeniu, fiindcă un cuvânt cu dublu sens sau o redare altfel a frazei poate provoca interpretări eronate și de aici consecințe și pentru propria-i persoană. „Munca mea nu avea ca rezultat final o traducere întocmai a materialelor. Însemna mult mai mult. Citeam, traduceam și prelucram documente din sfera afacerilor, buletine cu informații privind zăcămintele ce conțineau compuși petroliferi și gaze naturale. Imi aduc aminte că urma chiar să lucrez pe una din platformele de foraj marin. Ar fi fost dificil, riscant (eu fiind totuși femeie!), dar cu siguranță ar fi fost și o experiență unică...” — ne-a declarat domnia sa.

Un concurs de împrejurări au adus-o la malul mării. Era ca o chemare întrucât mereu a atras-o litoralul, turismul, fără însă a profesa în acest domeniu. A lucrat din prima zi a venirii sale în Comandamentul Marinei Militare din Mangalia, tot ca traducător. „Era un volum mare de muncă, multe documente, sinteze, venite pe linie militară, dar și cele ce vizau informații din sfera socială și economică. Ce prezenta importanță era imediat tradus; exista interes din partea ofițerilor marinari (și nu numai) pentru materialele „cu regim special” al căror conținut se dorea cunoscut. Dar, cum știi, exista și există încă „secretul informației” și cel care lucrează cu astfel de materiale trebuie să fie foarte atent. Nu poate pune la dispoziția oricui îi cere orice material. „A reușit însă ca ani la rând să păstreze relațiile amabile cu colegii (militari sau civili) chiar dacă nu „le-a furnizat” unora informațiile „mai altfel decât celelalte”.

Experiențele plăcute privind munca sa n-au ocolit-o și i-au dat mari satisfacții. A avut ocazia, după 1990, să participe alături de șeful Statului Major al Forțelor Navale aproape la toate întrunirile cu reprezentanți ai marinelor din vest, ca translator-interpret. O altfel de muncă, cu alte implicații, având în vedere că este o mare diferență între a traduce și prelucra documentul ce-l ai în față (când ai timp suficient de gândire și interpretare) și a transmite imediat, verbal, informațiile. „Întâlnirile la acest nivel erau atât de deosebite încât mai puțin era vorba de emoție ci de o atenție sporită și dorință de a face totul „ca la carte”. Erau situații imprevizibile și gândeam mereu că toate cuvintele mele erau percepute la un nivel atât de înalt încât dialogul trebuia să curgă firesc, fluent, ca în limba maternă. Dacă ai bune cunoștințe în domeniu, rapiditate mare în percepție, concentrare și abilitatea de a reda fidel sensul cuvântului și a frazei nu poți greși. Nu cred că este nevoie în special de pregătire (care, sigur, nu poate fi neglijată), ci, mai ales, de participare continuă la multe activități. Tu cunoști cuvântul din limba străină studiată literar, dar vorbitorii de limbă engleză ce vin în vizită sunt diferiți, vorbesc cu accentul țării de proveniență, cu multe prescurtări și trebuie să sesizezi rapid la ce anume se referă. Deși trăiești anumite stări - emoții, teamă, inedit, atenție - este o muncă frumoasă, pe care am desfășurat-o timp de 8 ani!”. (Amintim și experiența unică trăită în 1994, când a fost în S.U.A., realizându-și visul oricărui om de a vedea „țara tuturor posibilităților, cunoscând un alt mod de gândire, de percepere și trăirea vieții”).

În prezent se ocupă mai mult de traducerea documentelor și numai ocazional este translator-interpret. A fost „o verigă” în cadrul colectivului din care face parte. Tinerii ofițeri care desfășoară azi astfel de activități sunt oameni bine pregătiți, competenți și interesați (studiază permanent materiale, în particular probleme de limbă străină și și aprofundează cunoștințele militare). Pentru ei nu are decât cuvinte de laudă, convinsă fiind că sunt generația ce deschide spre lume drumul marinei noastre militare. Toți fac această muncă din plăcere, din pasiune.

Acceptă cu greu realitatea că mai sunt oameni (din păcate încă mulți) care desfășoară o activitate numai așa, în virtutea inerției, cu obligația de a fi prezent la locul de muncă... „Când nu se împacă cu ceva trebuie să iasă din mediul unde lucrează. Fiecare trebuie să strălucească acolo unde este. Dacă nu o face stărnește milă, pot spune dispreț”.

Și-a condus viața după o singură idee „Să nu mă dau bătută chiar dacă, uneori, este foarte greu!” Întotdeauna ce și-a propus a făcut, conform adevărului că nu există „nu pot” ci „nu vreau”.

Sărbătorile de iarnă sunt ceva special pentru domnia sa. Dorește să aibă la anul aceeași viață armonioasă (în plan familial), aceleași satisfacții profesionale, pe care ar fi bucuroasă să le știe împlinite în viața tuturor femeilor din Forțele Navale.

RESPIRAȚIA SPIRITUALĂ A MĂRII

Mereu sensibile și generoase inimile bătrânilor marinari

„Mircea“ la Careul Marinarilor

șeful promoției 1941 a Școlii Navale, împreună cu aspirant Ioan Cornățeanu, șeful promoției 1940 (instantaneu dintr-o plimbare pe faleză), amândoi înghițiți de apele Mării Negre pe timpul executării unei misiuni de luptă, în urmă cu 60 de ani. De asemenea

anunțul tipărit al comemorării celor doi de către familie și colegi la Capela militară din Constanța și brevetul de decorare post mortem cu Ordinul militar „Mihai Viteazul” cls. a III-a și înălțarea în grad de locotenent. Și totuși, în anul 1943, fratele mai mic, **Radu Metz**, absolvent ca și Mircea al Liceului Militar din Cernăuți, opta tot pentru Școala Navală din Constanța. Este de datoria noastră să îndreptăm eroarea, trecându-i pe cei doi aspiranți pe placa de marmură a șefilor de promoție ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”.

Domnul comandor (r) **Romeo Hagiac** a donat cărți de marină din biblioteca domniei sale, dintre care amintim: A. Beckmann, *Les sous-marins allemands devant New-York*, Paris, 1935; G. Clerc-Rampal, *Le Navires*, Paris, 1921; Claude Farrire et Paul Chack, *Combats et batailles sur mer*, Paris, 1925; Fr. Nansen, *Spre pol*, Ed. Tineretului, 1956. Constantul și neobositul nostru prieten, domnul comandor (r) **Nicolae Mujicicov**, ne-a dăruit din partea doamnei **Dana Bujoreanu**, fiica comandorului Jean-Marin Dumitrescu, fotografia promoției 1937-Școala Navală. Cu ocazia unei vizite anterioare în București, doamna **Emilia Ionescu-Oituz** ne-a încredințat un caiet cu însemnări, cursuri ce poartă semnătura distinsului său socru, contraamiral Valeriu Ionescu-Oituz.

Reluând filmul întâlnirii din 21 noiembrie de la Careul marinarilor mă întreb: *Ce sunt mai valoroase, obiectele duse la Constanța, ori amintirile depănate cu har de cei prezenți din viața de marinar?* și-mi reproșez (pentru a câta oară?) că nu port cu mine un reportofon...

Mariana PĂVĂLOIU

Nu știm câți juriști a primit casa academicianului **Andrei Rădulescu**, dar numărul marinarilor care-i trec pragul crește lună de lună, Careul marinarilor „riscând” să devină neîncăpător; bucureștenilor le vin oaspeți de la Constanța și Iași. Au aceste întâlniri caracterul unui „sfat al bătrânilor”, în care „cele bune să se-adune, cele rele să se spele” ar putea fi devisa nedeclarată, dar simțită de oricare participant. Navașcoală „Mircea”, pe care și-au făcut ucenicia fiecare dintre cei prezenți, este subiectul ultimelor întâlniri, emoții, așteptări cuprinzându-i și pe membri careului. Iubirea pe care o poartă lui „Mircea” i-a făcut să se numere printre primii donatori pentru reparația lui, discutând acum ce cadou i-ar putea face bricului când va acosta din nou, reîntinerit, în portul Constanța. „Mircea” trăiește în sufletele lor de 62 de ani și tot „băiatul” este alintat. Generozitatea membrilor Careului s-a revărsat și de această dată asupra Muzeului Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, dovadă că și Școala Navală, oriunde s-ar afla și sub orice nume, se bucură de aceeași dragoste a elevilor săi, fie octo ori nonagenari. Gazda, se cuvine să începem cu domnia sa, a oferit setul de cărți poștale tipărite în urma Campaniei din vara anului 1913. Cele 49 de imagini redau bineînțeles și secvențe ale participării Marinei Militare la acțiunile de la fluviu. Dintre obiectele păstrate din anii de școală navală Caietul de calcule al său și al colegului **Alexandru**

Bondarencu, diploma de bacalaureat obținută în anul 1939, la Liceul Militar „Mihai Viteazul” din Târgu Mureș, de **Corneliu Burciu**, șeful promoției 1940 - Școala Navală, un dosar cu documente și scrieri ce poartă semnătura domnului

Aspiranții Mircea Metz și Ioan Cornățeanu pe faleza Cazinoului din Constanța (1941)

comandor (r) **Nicolae Valasoglu**. Tot de la domnia sa am mai primit placheta de bronz bătută cu ocazia constituirii Regatului României (1881), amintiri din Marlag Milag Nord – un set de bilete cu care intra la spectacole, vederi din Lubeckul antebelic și o lampă ce acum ne luminează masa de lucru din muzeu.

Domnul **Radu Metz**, unul dintre cei 20 de studenți marinari români trăitori în același lagăr german, ne-a adus fotografia fratelui său Mircea Dan Metz,

RESPIRAȚIA SPIRITUALĂ A MĂRII

COMEMORARE

Vineri, 9 noiembrie a.c., la monumentul Crucea Marinarilor de pe faleza Cazinoului din Constanța a avut loc o manifestare comemorativă deosebită. Statul Major al Forțelor Navale împreună cu Liga Navală Română - Filiala Constanța și Asociația „Cultul Eroilor” au organizat o ceremonie religioasă în memoria celor nouă marinari care și-au pierdut viața în adâncurile mării, aflați în misiune de luptă la data 9 noiembrie 1941. La acea dată, vedetele torpiloare *Viforul* și *Vijelia*, aflate în timpul unei misiuni de convoiere în zona Limanului Nistrului, au intrat într-un baraj de mine, scufundându-se. Manifestarea a cuprins oficierea unei slujbe religioase de către un sobor de preoți de la Arhiepiscopia Tomisului, depuneri de coroane de flori din partea Statului Major al Forțelor Navale, Cultului Eroilor și Uniunea Națională a Cadrelor Militare în Rezervă și Retragere. Au adus un omagiu eroilor marinari viceamiral dr. **Traian Atanasiu**, șeful Statului Major al Forțelor Navale și viceamiral (r) **Victor Bogdan**, președintele Ligii Navale Române. Cu adâncă emoție cei trei supraviețuitori ai evenimentelor petrecute cu 60 de ani în urmă, **Aurelian Stoleru**,

Iulian Gociman, Gheorghe Svanovici (în imagine) au rememorat întâmplările de atunci. O gardă militară a prezentat onorul. Manifestarea a fost urmată de un scurt simpozion comemorativ desfășurat la Cercul Militar. (C.V.)

semnal

SPIRIT MILITAR MODERN

(5/2001). Un număr reușit, cu articole interesante. Ne-a plăcut (după ce revista noastră a publicat un material pe această temă anul trecut, stârnind anumite reacții, iată că subiectul este reluat într-o nouă abordare, ceea ce confirmă actualitatea problemei) mai ales articolul **Civili din armată-specialiștii de care avem nevoie**, pentru abordarea pragmatică, obiectivă și, mai ales, profesionistă, a temei: „Actualul sistem de management și gestiune a carierei civililor nu este suficient de coerent articulat și în măsură să atragă în armată specialiști de valoare... Dacă nu se schimbă nimic, armata va reuși să conțene în privința personalului civil doar pe debutanți și vârstnici fără aspirații de carieră... Pentru ca programele legate de managementul resurselor umane civile din armată să nu rămână simple exerciții intelectuale, este extrem de important ca rolul și statutul resimțit efectiv de civilii angajați în structurile ministerului să se îmbunătățească considerabil, locul și funcțiile ce pot fi ocupate de această categorie de personal în structurile armatei să fie clar statuate și acceptate atât de cei în cauză cât și de personalul militar... Până acum, vorba autoarei, doar „exerciții intelectuale”. În anul 2001 numai 9% din totalul salariaților civili din armată ocupau funcții

prevăzute cu studii superioare. La sfârșitul anului 2003 doar 6,67% din totalul salariaților civili din armată se vor afla în Forțele Navale. Din sumar: ● Reforma resurselor umane – componentă principală a reformei armatei ● Evoluția în cariera militară ● Cariera militară – între patriotism și statut social ● Agresarea hărții mentale în Europa Centrală și de Sud-Est. Geocultura. Hărțile mentale în războiul identităților. Subversiune și seducție ● Loialitatea militarilor. (B.D.)

ROMANIAN NAVAL ACADEMY „MIRCEA CEL BĂTRÂN”

Acesta este titlul revistei de prezentare a prestigioasei instituții de învățământ militar de marină, ce se pregătește să pășească în cel de-al 130-lea an al existenței sale. Pe parcursul celor 18 pagini color cititorul întâlnește un scurt istoric al școlii, care din 1882 se împletește cu al celor două nave-școală MIRCEA, pentru ca apoi să fie redată până la detaliu imaginea Academiei Navale astăzi: învățământ, cercetare științifică, viață culturală și sportivă. Apărută la inițiativa și sub direcția îndrumare a rectorului Academiei Navale, contraamiral de flotilă prof.univ.dr. **Gheorghe Marin**, lucrarea este și un omagiu adus acelor ofițeri de marină care și-au identificat momente

din prodigioasa lor carieră cu viața academiei. Realizată într-o formă sobră, elegantă, revista este cartea de vizită a Academiei Navale ce poate fi prezentată cu mândrie oricărei delegații din țară și străinătate. (M.P.)

YACHT MAGAZIN (nr.9/octombrie 2001). În aceleași condiții grafice deosebite cu care ne-a obișnuit, la rubrica Portret redacția ne face o plăcută surpriză prezentând „Academia Navală – pe podiumul consacării”. Mai semnalăm: ● O marcă de colonizator: Radu Theodoru ● Clubul Electrica: redivivus ● Odiseea 2001 ● Sulina. Stare de spirit ● Scufundări de neuit, la Cap Aurora ● Arheologie submarină: Farul din Alexandria ● Motor Yachtingul. (B.D.)

JANE'S DEFENCE WEEKLY (21 noiembrie 2001). Din sumar: ● Război împotriva terorismului: Portavionul - „factor esențial” ● Statele Unite caută ajutor pentru a putea livra Taiwanului submarinele promise ● HMS Bulwark, a doua navă britanică tip LPD din noua generație, a fost lansată la apă ● Vânătoarele de mine din clasa Tripartit urmează să fie modernizate ● Malaiezia „se apropie” de finalizarea unui contract cu Franța pentru cumpărarea a două submarine din clasa *Scorpene*

● Industria românească de apărare înregistrează creșteri la export ● Lungul drum către progres. Siria (dosar) ● „Procesul de reformă din România este ireversibil” – Interviu cu domnul **Mircea Pașcu**, ministrul apărării naționale. (B.D.)

REVISTA GENERAL DE MARINA (august-septembrie 2001). Din sumar: ● Despre estetica noii fregate spaniole F 100 ● Gibraltar pentru Cadiz sau Cadiz pentru Gibraltar ● Bătălia Islandei. Bismarck pentru Hood ● Marea în filatelie: Ambarcațiuni pe pernă de aer și pe aripă portantă. (B.D.)

Mic Sinaxar

16-22 decembrie 1989. A luat sfârșit cea mai neagră pagină de ateism oficial din istoria românilor. Nu vom uita niciodată mărturisitorii celor 45 de ani – martirii-eroi: prunci, elevi, studenți, militari și civili, părinți și bătrâni căzuți pentru libertatea și demnitatea noastră. Ei acum fac parte din duhul dreptilor și sunt înscrși în Cartea vieții. Rugați-vă pentru noi cei care am

rămas aici și iertați-ne pentru greșelile ce le tot facem de doisprezece ani încoace în numele vostru. Amin.

25 decembrie. Cea mai mare sărbătoare a anotimpului alb și totodată taină a lumii și început de mântuire este Crăciunul sau Nașterea după trup a Fiului lui Dumnezeu, Mântuitorul Iisus Hristos. „Pentru aceasta, strămoșii noștri au îmbrăcat în straie de legendă și în viers de colindă evenimentul respectiv” spune părintele diacon Petru David.

26 decembrie. Pomenirea Părintelui Nostri Nicodim, Sfântul Ocrotitor de la Tismana. Întemeietor al mănăstirii Vodița și Tismana, din vremea lui Mircea cel Mare. El este cel care-i devine duhovnic lui Mircea Voievod și la îndemnul său se refacă mănăstirea Cozia.

1 ianuarie. Sfântul Ierarh Vasile cel Mare, întemeietorul spitalelor, azilelor pentru bătrâni, ospiciilor. După moartea sfântului acestea s-au numit Vasiliade, nume purtat până în vremea noastră și de la care s-a moștenit costumul cu halat și însemnul cu o cruce roșie sau albastră a medicului și surorilor de caritate. El este cel care alcătuiește rugăciunile pentru exorcisme, lepădări.

6 ianuarie. Sfântul Botez al Domnului Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. „După ce a ieșit din apă ... s-a auzit un glas: Acesta este Fiul Meu preaiubit în care am binevoit”. (Matei, III, 16-17). Ioan îl botează pe Iisus. Boboteaza este un cuvânt specific poporului nostru născut în același timp român și creștin, iar popoarele din jurul nostru păstrează în calendarul lor liturgic „apa-botează” semn al recunoștinței față de noi, care am participat la creștinarea lor.

7 ianuarie. Soborul Sfântului Ioan Botezătorul. Praznicul de astăzi este rânduit în cinstea Sfântului ca recunoștință pentru primii creștini care primiseră „botezul pocăinței” în apa Iordanului de la el, iar primii ucenici ai Mântuitorului fuseseră înainte de apostolat ascultători ai lui Ioan.

30 ianuarie. Sfinții Trei Ierarhi: Vasile cel Mare, Sfântul Grigorie Teologul și Sfântul Ioan Gură de Aur. Ei sunt cei trei mari teologi care compun acea legătură duhovnicească care se realizează în Biserică – Sfintele slujbe liturgice păstrate în bisericile apusului și răsăritului până în ziua de astăzi.

2 februarie. Întâmpinarea Mântuitorului în Biserică. După patruzeci de zile de la naștere pruncul Iisus a fost adus la Templu (după obicei) pentru a fi închinat lui

Dumnezeu. Slujitorul templului, Simion, un bătrân de aproape o sută de ani, după ce „El l-a luat în brațele sale și a binecuvântat pe Dumnezeu și a zis: Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, Că ochii mei văzură mântuirea Ta, Pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor Lumină spre descoperirea neamurilor ...” (Luca II, 28, 29, 30, 1, 32) În acest moment sublim, de răscolire sufletească a ascultătorilor, Bătrânul Înțelept prevestește pe Sfânta Fecioară: Acesta este spre căderea și ridicarea multora; adică prin el se va descoperi Dumnezeu și se va despărți adevărul de minciună, lumina de întuneric, credința de superstiție și credulitate, cunoașterea de falsitate: adevărata credință revelată de cea născocită de mintea vicleană sau de frica oamenilor în fața necunoscutului. Amin. (Ipodiacon M.M.1 Bonea Soare, student Teologie Pastorală)

Ziua Sfântului Andrei, cel dintâi chemat dintre apostoli, este o mare sărbătoare pentru toți românii. Un străvechi proverb spune că „în țările în care nu sunt sărbători e mai trist și mai frig.” Așa că în această zi sfântă oamenii din Centrul de instrucție al marinei, unitate proaspăt înființată, împreună cu comandantul lor, comandor Eugen Bulboacă, au simțit nevoia să fie mai aproape de Dumnezeu și să-i lase un semn al trecerii lor prin această lume, ridicând o troiță, în cinstea Sfântului Andrei, patronul unității, cel pe care Iisus l-a trimis în această parte de lume pentru a răspândi învățătura creștină. Trăind în Dobrogea Sfântul Andrei a contribuit substanțial la formarea primului popor creștin din Europa – poporul român. (Valentina Ciucu)

CA PASĂREA PHOENIX ...INTRÂND ÎN ANUL 25...

Geo VLAD

Când îi vezi pe scenă, ai un sentiment de reproș față de *ce ai făcut până acum...* Ai depus *toate eforturile*? Ai făcut *totul*? Ai încercat *să vezi mai mult*? Ai ieșit din *inertie*, din *ritmul de robot cotidian*? *Ce rămâne în urma ta*, după ani și ani? Care sunt semnele *tregerii* tale prin locurile călcate, prin timpul parcurs? *Ce ai lăsat semenilor tăi, urmașilor tăi, timpului tău*? Și te gândești, fără să vrei, la povestea păsării Phoenix, sau la cel mai frumos basm din lume - „**TINEREȚE FĂRĂ BĂTRÂNEȚE**” - hotărât, parcă, să o iei de la capăt...

La 27 august 1977 se înființa grupul artistic „**TINEREȚE FĂRĂ BĂTRÂNEȚE**”, pe lângă C.A.R.P. (Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor) Constanța. Membri săi erau oameni de vârstă a treia, care doreau să re trăiască momentele emoționante ale vieții artistice de altădată! Artiști profesioniști (sau amatori) care doreau să transmită generațiilor tinere dragostea pentru *muzica adevărată*, cu *melodie autentică*, având un text care *spune ceva*, care transmite un *mesaj* - dragostea pentru ființa iubită, pentru locul natal, pentru mare, pentru țară, pentru trecutul ei... L-am cunoscut (la începuturi!) pe marele **Constantin Daminescu** - dirijor al Teatrului Liric din Constanța și „părinte” al orchestrei „**MANDOLINATA**”, l-am aplaudat și iubit pe maestrul **Gheorghe Parnica**, dirijor și interpret cunoscut pe multe meridiane ale lumii, creator și culegător de folclor, nume sonor în folcloristica românească. L-am cunoscut pe epigramistul de valoare **Gheorghe Harabagiu** și pe textierul **Ion Leoride**, cu umorul lui fin. S-au trecut de mult... umbre pe pânza vremii...

Cu o prezență periodică (20-25 de spectacole anual), astăzi continuă tradiția alte nume care au însemnat ceva, cândva: **Ilie Belcin** - un împătimit interpret la mandolină și dirijor-corepetitor aici, dar și la formația de copii „**MANDOLINATA**”; simpaticul dr. **Romeo Mocanu** - o voce de aur a muzicii culte, a cântecnelor și romanțelor, aplaudat întotdeauna la scenă deschisă și cerut cu insistență să „biseze”; **Iacobina Vlad** - pe vremuri prim-solistă a Liricului tomitan, realizatoare a unor roluri remarcabile din repertoriul clasic al operei și operetei, azi, la 74 de ani, o voce de excepție în spectacolele formației, abordând muzică de dragoste, arii, cântecnete ori piese folclorice care „ridică sala în picioare!”; **Teodora Carpuș** - profesionistă în corul Filarmonicii, dar și în alte formații de prestigiu, cu voce caldă, atacă muzica de ținută, cultă, într-o prezență mereu fermecătoare; profesoara **Florentina Suci** - cântă, de când era „boboc” la Hârșova, piese din folclorul dobrogean autentic (și nu numai), dar și muzică de petrecere; educatoarea **Ligia Gavrilă**, o frumoasă studentă la Psihologie, pasionată de

literatura pentru copii (creatoare în domeniu!) și de muzica populară românească; arbitru al eleganței, mereu proaspăt și cu zâmbetu-i caracteristic de june-prim, **Costel Dobrogeanu** (se apropie de 70 de ani!) este un pasionat al folclorului oltenesc și dobrogean, creator de texte pentru mulți „titani” ai cântecului românesc. Meloman cunoscut de toate trupele (serioase!) din țară, Costel Dobrogeanu este un model de disciplină artistică, de dăruire a interpretului autentic; colonel (r) **Emil Neagu**, fost aviator - trăiește muzica prin toți porii, interpretând, mai ales, tangouri celebre, muzică retro (de petrecere și de pahar!), melodii mult gustate de vârstă a treia. Este și organizatorul spectacolelor, cu experiența-i și disciplina

militară recunoscute!; sobrul și demnul **Jean Constantinescu** - un profesionist al chitarei, mulți ani la Teatrul „**FANTASIO**”, mulți ani în străinătate (de unde și-a procurat o aparatură de ultimul tip!), este OMUL-ORCHESTRĂ, generos și extrem de talentat, care pigmentează spectacolele cu muzică (bună!) de pe alte meridiane; veteranul formației (se apropie de 90 de ani!), **Atanase Senopol** - este un foarte cunoscut veteran de război, din însemnările și memoriile pe care le

publică, periodic, în ziare și reviste. Cu muzicuța lui încântă spectatorii prin virtuozitatea interpretării, prin repertoriul mai ales marinăresc! De la o vreme, pe lângă ei, cu sfaturi de maestru, se află veteranul dirijor al Ansamblului „**ALBATROSUL**”, cunoscutul compozitor de muzică dedicată marinarilor, distinsul **Marin Hudîțeanu**.

Înimile ne intră într-un ritm accelerat când participăm la concertele susținute de „**TINEREȚE FĂRĂ BĂTRÂNEȚE**”, unde își dau măsura talentului virtuozii instrumentiști **Titi Dumitru** - la trompetă, **Gigi Rădulescu** - la muzicuță, **Sandu Pacaliuc** - la chitară, **Ion Miu** - la cromatică, **Costel Miloș** - la acordeon și **Jean Miloș** - la vioară.

Toți sunt oameni cu tâmpile de mult argintate, dar a căror pasiune nedeazămințită pentru artă atestă tinerețea și vigoarea sufletească a unui nucleu de sensibili interpreți ai cântecului românesc, pentru care publicul constănțean rămâne mereu dator! Calmul și seriozitatea cu care repetă în Sala de concerte a Cercului Militar din Constanța, îmbujorarea și înflăcărea care-i cuprind odată cu ridicarea cortinei - la Academia Navală „**Mircea cel Bătrân**”, la Căminul de bătrâni, în unități militare sau pe scenele din mediul rural, în spectacolele ample din sala „**Amfiteatru**” a Cercului Militar - ne trezesc, întotdeauna, un gând de admirație și respect pentru cei care re trăiesc, zi de zi, la o temperatură ridicată, vocația și destinul artistic, realizate în acte artistice...

„**TINEREȚE FĂRĂ BĂTRÂNEȚE**” a intrat în anul 25!
Mulți ani înainte, voi, oameni adevărați!

UMOR

REDACTOR DE SERVICIU

Ananie GAGNIUC

Presa, se spune, este a patra putere în stat și cum unde-i unul nu-i putere suntem patru care „păstori” publicația pe care o citiți acum. În fiecare zi, firesc, este un redactor de serviciu care primește colaboratorii, „informatorii”, cadrele militare sau salariații civili care vin cu articole, creații, știri, noutăți din Marina Militară și nu numai, își exprimă părerile, laudativ sau critic, au propuneri sau doleanțe. Redactorul de serviciu notează tot ce primește, telefonic, din teritoriu, pentru ca următorul număr al revistei să fie, marinărește vorbind, ancorat în realitatea de zi cu zi din marină.

Dar, nu de puține ori, informațiile, opiniile, creațiile aduse la redacție au o notă de ilar, de umor involuntar, uneori până la ridicol. Iată câteva exemple.

Comandantul unuia din dragoarele de bază (sortite scoaterii din funcțiune) ne-a relatat o glumeață întâmplare. Era pe dana militară când a venit un șef, l-a chemat la el și l-a întrebat: „Care e nava ta?”

„Nava 13”. „Bine, tai-o!”.

O doamnă cu pretenții de poetesă a venit la redacție și ne-a cerut, nici mai mult, nici mai puțin, decât o adeverință că este poetă, pentru... a circula gratis cu trenul! (întâmplare absolut autentică!)

Un alt colaborator ne-a adus mai multe glume cu și despre marinari, din care am reținut pe cea în care un căpitan a fost numit, ca pe vremuri, la comanda navei, pe cu totul alte criterii decât cele de competență și experiență. În largul Mării Negre, când secundul a venit și a raportat „Căpitane, am aruncat ancora!”, acesta a replicat: „Foarte bine. Și-așa era o rablă!”.

Cum teama de evenimente deosebite se păstrează, comandanții fiind primii vizați (adesea schimbați), un pensionar din marină ne-a relatat spaima pe care a trăit-o când, la sosirea în unitate, ofițerul de serviciu i-a raportat: „Domnule comandant, în timpul serviciului meu s-a împușcat... (și, după o pauză dată de tuse)... un cablu electric!”

Vom reveni cu mai multe relatări de întâmplări, la această rubrică „Redactor de serviciu”, dar, până atunci, invităm pe toți care au amintiri, cunosc pățanii amuzante din marină, să ne contacteze la redacție sau să ne scrie, pentru a îmbogăți „Cartul liber” cu relatări picante.

„TE UITĂ CUM NINGE-N DECEMBRE...”

Ploaia de steluțe și albul zăpezii nu prea apar iarna pe litoral. Mai mult pe Dunărea albastră. Dar nu există să nu ne bucurăm de două-trei zile de ninsoare, chiar dacă, după, tot o apăraie apare.

Marinarii sunt obișnuiți cu apa și pe uscat... Mai îngheață punțile navelor, mai crapă o caldarină, se mai gripează un motor. Unele nave au avantajul că iarna... se conservă, în timp ce altele sunt tăiate precum conservele. Asta e! În condiții de restricții și reduceri, marina suferă și ea modificări. Adică, suferă.

Te uită cum ninge-n decembrie, când militarii cu termen redus își pun căciulile civile și prind, cu toții, sărbătorile la casele lor, iar cadrele militare se gândesc la anul 2002 ca la o nouă restructurare...

Mai ninge-n decembrie, mai ies militarii la dezăpezit, fac câte trei cărări de la poarta unității până la nave sau cazărmi, că nu se știe cum vin unii din oraș!

Vom zgribuli prin poligoane, eventualele ieșiri pe mare se vor lăsa cu furtună și vânt cât să-ți crape obrazul...

Acasă, vom fi primiți cu flori la ferestre, evident de gheață, ne vom aminti de versul din melodia lui Alifantis, cum că „a prins promoroacă și clanța”, apoi ne vom îmbrăca bine și ne vom așeza în fața televizorului să urmărim vremea și vremurile, după care ne vom îmbrăca și mai bine și ne vom culca.

Dar cadrele sunt rezistente, suportă nu numai rigorile militare, ci și pe cele ale timpului. Timpului pe care-l trăim.

„Te uită cum ninge-n decembrie”, cad fulgi de nea pe străzi și multe, multe trese... (A.G.)

Așa cum ne-a obișnuit, de ani de zile, „amiralul umorului românesc”, căpitan-comandorul **Ananie Gagniuc**, un exeget în domeniul literaturii satirice și umoristice, iese din nou „la rampă”, cu încă două cărți. Este vorba de „ESENTE SPIRITUALE – fabule și epigrame” și „EPISTOLAR CU 3 PROȘTI”, volum scris împreună cu alți doi corifei ai umorului: **Mircea Cavadia** – director al ziarului „Timpul” din Reșița și **Bogdan Ulmu** – regizor și conferențiar universitar din Iași. În prima carte, structurată în 3 capitole – „Fals tratat de anatomie comparată”, „Omul în natură” și „Epigrame” – autorul a concentrat cele mai bune creații, scrise de-a lungul timpului. În a doua carte, cei trei autori au adunat corespondența lor veselă spirituală din perioada 1997-2001. Iubitorii de umor, doritori de a intra în posesia celor două cărți, sunt invitați pe data de 20 decembrie 2001 la Cercul Militar Constanța unde va avea loc lansarea, sau pot contacta membrii colectivului redacțional al revistei „Marina Română”, la sediul: Cercul Militar, strada Traian, nr. 29, Constanța.

1 Decembrie – ZIUA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

Cea mai importantă sărbătoare a țării - și nu pentru că este doar astfel declarată ci prin semnificația pe care ar trebui să o aibă pentru fiecare dintre noi - a fost celebrată cum se cuvine pe tot întinsul patriei. Armata Română, garantul securității naționale și cea prin jertfa căreia s-a realizat idealul unității naționale, a fost, alături de alte instituții ale statului, principalul organizator al ceremonialelor militare și festivităților care au avut loc. În acest an, printr-o fericită decizie, au fost organizate parade militare cu trupe ale Ministerului Apărării Naționale și Ministerului de Interne în toate orașele reședință de județ.

La Constanța, suita manifestărilor a cuprins ceremoniale militare și religioase, depuneri de coroane și jerbe de flori în Cimitirul Central, la Monumentul eroilor români din cel de-al doilea război mondial, la Monumentul Victoriei, o paradă militară și sfințirea locului Bisericii Militare „Sf. Apostol Andrei”. De asemenea, un detașament format din 60 de marinari a reprezentat Forțele Navale la parada militară din București. Deși la ora la care s-au desfășurat manifestările ediția era deja încheiată, am reușit să surprindem și să oferim cititorilor noștri cele mai semnificative imagini de la sărbătorirea zilei tuturor românilor la Constanța.

Foto: Octavian Șerbănescu

Foto: Octavian Șerbănescu

Foto: Octavian Șerbănescu

